

ĐĂNG CỬU CHUỘC SẢN NGHIỆP

 Cảm ơn, Anh Neville. Xin Chúa ban phước cho anh. Thật tốt được trở lại lần nữa, sáng nay, trở lại trong nhà của Chúa. Tôi tin có lần, có lời đã chép rằng, “Tôi vui mừng khi người ta nói với tôi rằng, ‘Chúng ta hãy đi vào nhà của Chúa.’”

Charlie, ra khỏi đằng sau cái trụ đó, và lên trên đây và lấy cho anh một cái ghế. Đến trên đây đi. Chị ơi, có một cái ghế phía sau trong đó, nơi nào đó, chúng ta có thể chen vào không? Đây là một chỗ ngay trên đây, chị à. Đến ngay trên đây. Đây, Charlie, đến đây và ngồi xuống bên Banks trên này, để anh sẽ không phải đứng. Mỗi lần chàng trai đó đến từ dưới Kentucky, đến trên đây, anh ấy đứng lên, mỗi buổi sáng. Và chúng tôi sẽ đưa anh ấy lên ngay trên đây.

2 Đây có một chỗ ở đây, trên cuối dãy ghế ở đây, dành cho người nào khác. [Anh Neville nói, “Có một quý bà, cũng ở sau đây.”—Bt.] Có một quý bà đang đứng ở phía sau, phía sau đó. Đến ngay trên đây. Đây là một chỗ ngồi ngay ở đây, chị à, ngay gần đây. Tiến lên ngay. Và tôi cho rằng có người nào đó ở trong xe lăn ở đó. Phải không? [Một chị nói, “Anh Branham?”] Vâng. [“Có một chỗ ngồi ngay ở đây.”] Có một chỗ ngồi khác ngay trên đây. Nếu ai đó muốn có một chỗ, phía sau đó ở phía sau, ngay đây là một chỗ ngồi tốt ở đây. [Một anh em nói, “Và đây là một chỗ, Anh Branham.”] Đây, cũng có một chỗ tốt ngay trên đây, thật thích hợp với chính anh. [“Một chỗ nữa, ở trên đây.”] Vâng. Anh em có thể có một chỗ ngay ở đây. Nào, đến ngay đi, lấy chỗ của mình. Và cứ cảm thấy thật...

3 Chúng tôi muốn anh em được thoải mái trong khi chúng tôi đang cố gắng mang đến Lời của Chúa. Ồ, chắc chắn là tốt được ở đây.

4 Tôi đã không nhìn thấy Charlie ở trên bục. Anh ấy ở phía sau đó hả? Ồ, đưa anh ấy ra đây. Chà! Tôi đã ở với Charlie, dưới đó, vài ngày vừa rồi, và tôi không thể đi mà không ghé qua nhà anh ấy và ăn, vì vậy tôi định đưa anh lên ngay trên bục giảng, sáng

nay. Mỗi ngày anh đến trên đây, anh đứng gần bức tường ở đó, thu xếp cho ai đó chỗ ngồi. Vì thế sáng nay tôi đã nhìn ra và thấy anh đứng ở đó, tôi nghĩ, “Tôi sẽ—tôi sẽ bảo anh vào đây bây giờ.” Ô, thật là—thật là tốt. Bây giờ sáng nay chúng ta sẽ có một sứ điệp từ Anh Russell Cox. [Anh Branham và hội chúng cười—Bt.] Nellie ở đâu? Tôi...Thật là cơ hội tốt cho anh ấy. Ở đâu? Vâng. Chính là thế.

⁵ Ô, tôi rất vui khi thấy rất nhiều thân hữu ở ngoài. Chúa nhật tuần trước khi tôi rời khỏi, tôi cảm thấy tệ suốt cả tuần. Tôi có một người bạn tốt đang ngồi đây, đến từ miền Nam, Anh West. Và tôi đã đi quanh, qua cử tọa, chậm rãi. Tôi nói, “Tôi rất vui mừng được gặp anh *A Gi đó* và anh *B Gi đó*,” và tôi nhìn lên ngay phía trên Anh West, và không hề—không hề để ý đến anh cho đến khi anh bắt đầu đi ra ngoài. Rồi tôi nghĩ, suốt cả tuần, “Anh West sẽ nghĩ tôi—tôi chỉ cố ý nhìn lướt qua anh ấy.” Nhưng anh ấy là—anh ấy là một Cơ-đốc nhân, vì vậy anh ấy biết tốt hơn thế. Anh ấy biết rằng tôi...một người bạn chân thật. Và tôi biết anh ấy biết, tôi sẽ không làm thế.

⁶ Tôi đang suy nghĩ sáng nay, đi xuống, để thăm nhiều người đến từ những nơi khác nhau. Bây giờ, đây là Anh West lại ở đây lần nữa, sáng nay. Và Anh và Chị Kidd ở đây, đến từ Ohio. Và một số của tôi...

Tôi biết Anh Evans thì ở đây. Tôi đã đến thăm anh ấy, chiều hôm qua, ở nhà nghỉ, nhưng tôi đoán anh ấy đi ra ngoài với Anh Fred và họ. Và tất cả họ đều đến từ Macon, Georgia, ở đây, mỗi Chúa nhật mà tôi giảng. Từ Macon, Georgia, đó là một chặng đường dài dưới đó. Khoảng tám trăm dặm, hay dài hơn, tôi cho là vậy, ở dưới đó. Lái xe cùng với gia đình anh, mỗi ngày tôi giảng. Và đó là sự trung tín.

⁷ Và tôi đang—đang nghĩ, ồ, rồi, nếu bạn có những người bạn như thế, mà muốn đứng bên bạn! Vậy thì, nó...những người này họ không đến từ Georgia, và Ohio, và những vùng khác trong nước, đến đền tạm nhỏ bé này ở đây, để nghe tôi chia sẻ. Họ đang đến đây bởi vì họ tin vào Sứ điệp đó. Đó là những gì họ tin. Họ đang tin Sứ điệp đó. Và rồi tôi phải nói về Sứ điệp đó cách chân thật và chân thành! Bởi vì, không—không phải chỉ chính

tôi, tôi đang đi sai, nhưng tôi lại đang dẫn người nào khác lạc lối. Hiểu không? Và rồi Đức Chúa Trời sẽ để tôi chịu trách nhiệm về lỗi lầm của họ, bởi vì tôi là người dạy nó. Hiểu không?

⁸ Và tôi nói với anh em, điều đó chắc chắn làm cho anh em suy nghĩ sâu sắc khi anh em đi đến suy nghĩ về những lãnh vực như thế. Vì vậy tôi—tôi biết ơn sâu sắc mỗi người trong anh em, rất tốt để biết rằng anh em có thể lái xe hàng trăm dặm đó, qua những con đường nguy hiểm và trên những siêu xa lộ này, nơi mà thường xảy ra những tai nạn và các thứ. Niềm tin của anh em vào Đức Chúa Trời đã lái anh em vượt qua, dù thế nào đi nữa, mang anh em đến đây và đưa anh em về. Chúng tôi rất vui khi có những người bạn kiểu đó. Tôi cầu xin ơn phước dồi dào của Đức Chúa Trời ở trên anh em.

⁹ Bây giờ, Chúa nhật tuần trước, tôi—tôi đã nói, “Ồ, chúng tôi sẽ nói, và rồi tôi sẽ chỉ gọi một hàng người cầu nguyện.” Tôi đã cố gắng thực hiện bằng cách nào đó, cố gắng tìm cách cầu nguyện cho nhiều người hơn. Và nếu tôi làm nhiều như vậy Chúa nhật tuần trước, tôi...ai đó sẽ đang cầu nguyện cho tôi. Tôi đã đi khỏi đây, gần hai giờ. Và tôi—tôi đã không phát thẻ cầu nguyện.

¹⁰ Phát thẻ cầu nguyện là một việc làm thô lỗ. Tôi không biết anh em có biết điều đó, hay không, người ta ghét anh em. Và Anh Banks Wood, nói, ngày nọ, trong khi chúng tôi xuống Kentucky, rằng anh sẽ tình nguyện và phát thẻ cầu nguyện nếu Billy không đến. Vì vậy Billy, là con trai của chính tôi, anh em biết, ờ, họ... Tôi nhận được một vài lá thư, “Cậu ấy đã hứa với tôi một thẻ cầu nguyện vậy mà cậu ấy đã không đưa nó cho tôi. Thằng nhóc đó!” Vì vậy họ...Cậu ấy không thể phát chúng cho mọi người. Và chúng ta không thể lấy quá nhiều vào hàng được! Hiểu không? Cậu ấy phải bảo vệ tôi.

¹¹ Và—và khi chúng tôi về, con dâu tôi nói, “Bill, ba sẽ phải đưa Billy về lại đó với thẻ cầu nguyện, nếu không,” nói, “ba sẽ không kéo dài quá lâu.”

¹² Và, vì vậy, nhưng nơi mà tôi mắc phải lỗi lầm, là đang bắt đầu sự phân biệt, thì ai đó quay lại, nói, “Tôi quên, mẹ muốn được cầu thay.” Anh em biết điều gì họ đang trở lại vì, là vì sự phân biệt đó, anh em thấy. Vì vậy, nhưng, tôi không trách họ. Tôi

sẽ làm giống như vậy. Hiểu không? Tôi sẽ làm...Chúng ta là con người, và tất cả chúng ta đều muốn sống, và chúng ta muốn biết điều gì để làm. Đó là những gì chúng ta là...Nhưng anh em chỉ có thể có được một mức độ nhất định với những việc đó, anh em, về một ân tứ, và sau đó anh em gần như bị rửa sạch, khi một đôi lần điều đó xảy ra.

¹³ Và vì thế Anh Banks đã phát thẻ cầu nguyện sáng nay, và Billy tình cờ đến vào tối qua. Vì vậy tôi nghĩ điều đó là lạ thường, có một người với danh tiếng tốt, những người giống như Anh Wood, để phát ra thẻ cầu nguyện, khiến nhiều người theo anh ấy. Tôi đoán là Billy không phiền. Anh ấy chỉ khiến họ theo mình, vì vậy cậu ấy cứ để như vậy. Được rồi.

¹⁴ Bây giờ—bây giờ tuần tới này tôi ở Dallas, tối thứ Sáu sắp đến này, tại hội nghị Tiếng của Sự Chữa Lành. Nếu có ai ở gần đó, tôi đến đó vì một đêm đó, để phát biểu trong hội đồng của họ. Và tôi muốn nói về đề tài *Sự Đến Gần Với Sự Thông Công*, ý Chúa.

¹⁵ Và rồi, có lẽ, có thể là Chúa nhật kế tiếp, đó sẽ là Chúa nhật kế tiếp này, nếu ý Chúa. Bây giờ tôi cũng không chắc chắn. Nếu ý Chúa, tôi muốn quay lại và nói về đề tài mà tôi đã định nói vào ngày hôm nay, *Gió Trong Con Gió Lốc*. Và tôi sẽ cầu nguyện cho người đau, ngày hôm nay. Và đó hầu như còn hơn là một lời khiển trách nặng nề đối với hội—với hội thánh vì tội lỗi của nó. Và—và đó không phải là một đề tài tốt để nói khi anh em sẽ kêu gọi một hàng người cầu nguyện. Anh em phải gây dựng niềm tin của dân sự với một...với lời cầu nguyện, và với Đức Chúa Trời, và để có đức tin. Vì vậy tôi đã nói với Anh Neville để thông báo rằng sáng nay tôi sẽ nói về một đề tài khác, gây dựng niềm tin trong dân sự, với Đức Chúa Trời. Nói cách khác, cáo trách dân sự vi—vì không giữ các mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Cách này, ấy là gây dựng dân sự chung quanh, để có đức tin vào Đức Chúa Trời. Anh em hiểu không?

¹⁶ Và trở lại trong phòng cầu nguyện sáng nay, hay phòng thu âm đằng sau đó, một người bạn già thân mến của tôi, Anh Kidd, tám mươi mấy, tám mươi tuổi, đang ngồi đây. Nhiều người trong anh em còn nhớ khi tôi vội vã đến anh ấy buổi sáng nọ, anh ấy—anh ấy gần như...là cách đây một năm, cho đến nay. Hấp hối,

bệnh tật rất khủng khiếp, và các bác sĩ bảo anh sống thêm một tuần. Hay là, không phải một tuần, họ...Không thể sống cho đến buổi sáng mang anh ấy xuống ở đây, khoảng ba buổi sáng. Và bây giờ anh đã được một trăm lẻ năm tuổi, hay gần như thế. Anh nói, cách đây một lát, anh trở lại để sống đến một trăm ba mươi hai tuổi. Nói anh cảm thấy như một thanh niên.

17 Anh Kidd, tôi tự hỏi anh có thể đứng lên không, để dân sự sẽ biết thầy giảng già này là ai. Anh ấy đấy. Chúng ta hãy nói, “Cảm ơn Chúa.” [Hội chúng nói, “Cảm ơn Chúa!”—Bt.] Một người sắp chết vì bệnh ung thư, trong tình—trong tình trạng đó. Anh ấy có một người bạn đồng hành thân yêu ở đó. Tôi mời chị ấy, cũng đứng lên. Tôi chỉ...Chị Kidd, làm thế nào chị đứng lên đó? Vậy thì, chị...Thấy làm sao chị ấy có thể đứng dậy nhanh thế không? Nhanh hơn tôi nữa. Xin Chúa ban phước cho Anh và Chị Kidd. Xin Chúa ban ơn dồi dào trên...Cảm ơn, chị.

18 Họ đấu tranh qua những đồi núi của Kentucky, đi lên đi xuống các con đường của cánh đồng mỏ than, bị tống ra, đuổi ra, và làm trò cười, bị bắt bớ, sống nhờ bất cứ thứ gì đi nữa họ có thể. Nghiền nhỏ bắp mà họ đã tìm thấy trên con đường mòn, ở đâu đó, và sống vì Vương quốc của Đức Chúa Trời. Và tuy nhiên, tám mươi tuổi, rao giảng Phúc âm. Bây giờ, họ không thể đi ra ngoài vì quá già, vì vậy tôi cầu nguyện trên những miếng vải cầu nguyện và gửi chúng cho họ, và họ cứ—cứ tiếp tục đem chúng đến các bệnh viện và những việc như thế. Người ta đến và nhận chúng. Bây giờ, điều đó thật sự đi vào lòng người. Phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nếu anh em không thể ra để gặp họ, anh em có thể gửi đến họ một miếng vải cầu nguyện, giống như thế, những người có đức tin. Điều đó rất tốt.

19 Anh Rogers, cũng, đang ngồi chỗ nào đó ở đây hôm nay, bố vợ của Anh Creech, bạn rất thân của tôi. Đi vào nhà anh ấy thật giống tôi đi xuống nhà của Charlie và nhà của Nellie và họ ở dưới đó bây giờ, và dưới Kentucky. Và—và trước đây thường đi xuống đó và đi săn, mọi lúc, với anh ấy. Và ở đây, cách đây không lâu, khoảng mười ba tháng, bác sĩ phát hiện anh ấy. “Bị ung thư, và,” nói, “anh ấy chết.”

²⁰ Và tôi nghĩ, “Người bạn thân quý của tôi!” Cựu chiến binh, Thế Chiến thứ Nhất, một người thật dũng cảm, gia đình anh ấy. Và tôi đã làm phép báp-têm cho anh trong Danh Chúa Jêsus Christ, nhiều năm trước, để anh được tha tội mình, biết lúc đó rằng anh được đặt vào trong Thân thể của Đấng Christ, và đã sẵn sàng đi gặp Đức Chúa Trời. Tôi nghĩ, “Người anh yêu quý của tôi sẽ đi bây giờ.” Đúng ngay sau khi tượng đó, hay trước khi khi tượng đó đến với tôi, về Thiên đàng. Và rồi tôi đi xuống gặp anh ấy, và trong căn phòng xuất hiện một cái cầu vồng. Đức Chúa Trời đã thay đổi sự việc. Đó là cách đây mười ba tháng, và anh vẫn còn ở đây hôm nay, đang ăn.

²¹ Anh ấy dùng vài loại thuốc, uống thứ nào đó vài viên loại chất sulfur, làm cháy cả cổ họng của anh ấy ở đây. Và anh ấy sẽ ở trong hàng người xin cầu nguyện, tôi nghĩ, sáng nay, đi lên. Và tôi biết rằng tôi thông báo điều đó sau khi Billy phát thẻ cầu nguyện ra rồi, hay sẽ phát, biết rằng họ sẽ phát ra thẻ cầu nguyện. Tôi đã bảo con rể của anh ấy, người bạn tốt của tôi, Anh Creech, để đưa—đưa anh ấy lên. Và tôi nghĩ, kéo tôi bỏ sót anh, thế thì tôi sẽ gặp và đưa anh vào một trong những phòng cầu nguyện ở đây. Nhưng anh đã có một thẻ cầu nguyện. Và tôi nói, “Busty, tôi muốn anh đi ra ngoài đó.” Tên anh là Everett. Chúng tôi chỉ gọi anh ấy là Busty, ngắn gọn. Và anh—anh ấy...Tôi nói với anh, “Hãy ra ngoài và đứng vào hàng cầu nguyện. Tôi thích cầu nguyện cho anh trong lúc xúc dầu ở trên hơn, cho điều đó.” Vì vậy tôi thích có...Nếu tôi biết tôi đang được cầu nguyện cho, tôi muốn người nào đó được xúc dầu khi họ đang cầu nguyện cho tôi.

²² Bây giờ chúng ta hãy lật ra trong Kinh Thánh chúng ta, sáng nay, mở ra tới Sách Ru-tơ. Tôi sẽ đọc vài lời Kinh Thánh ra từ đây, ra từ Sách Ru-tơ. Và bây giờ ngay trước khi chúng ta đến gần đề tài này...Nếu tôi muốn, tôi muốn thông báo đề tài của tôi cho sáng hôm nay, được gọi là: *Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp*. Và tôi muốn đề cập đến điều đó từ bốn quan điểm khác nhau, về sự cứu chuộc.

²³ Suy nghĩ, Chúa nhật vừa rồi, đã giảng về cách Đấng Christ đã đến để cứu chuộc chúng ta thế nào. Và rồi, ngày hôm nay, tôi muốn nói về: Đấng Cứu Chuộc là gì? Ngài trở thành Đấng

Cứu Chuộc như thế nào? Và, nên nhớ, một Đấng Cứu Chuộc cứu chuộc anh em hoàn toàn, khi Ngài cứu chuộc anh em; khỏi tội lỗi của mình, khỏi bệnh tật của anh em, khỏi mọi sự mà sai lầm. Ngài là Đấng Cứu Chuộc.

24 Bây giờ, trước khi chúng ta đề cập đến vấn đề đó, chúng ta hãy cúi đầu và thưa với Ngài, bằng lời cầu nguyện. Và bây giờ với đầu chúng ta cúi xuống, tôi tự hỏi bao nhiêu người sáng nay, trong sự Hiện diện, muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện, bằng cách đưa tay lên và nói, “Lạy Đức Chúa Trời, thấy...ngài biết rõ nhu cầu của con”? Xin Chúa ban phước cho các bạn, mỗi người.

25 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, con rất vui, hôm nay, rằng có một Quyền Năng Cao cả vĩ đại, biết rằng, Đức Chúa Trời, mà chúng con có thể đến gần qua Con Ngài, Chúa Jêsus Christ, và nhận được một—một câu trả lời cho những gì chúng con cầu xin. Như trong buổi nhóm trước, chúng con đang nói về những người đã đi lang thang mặc da cừu và da dê, và nghèo túng, đang tìm kiếm một Thành phố mà Đức Chúa Trời là người xây dựng và lập nên. Biết rằng nếu họ đã từng một lần đến gần Ngài, họ có thể tìm thấy Ngài ở đâu không! Như Gióp, ngày xưa, đã nói, “Nếu tôi có thể đi, gõ cửa Ngài,” nói cách khác. “Nếu tôi có thể tìm thấy Ngài—Ngài ở đâu, tôi sẽ đến Nhà với Ngài, và sẽ—sẽ nói chuyện với Ngài, mặt đối mặt.” Nhưng không có cách nào để con người làm điều đó, bởi vì anh ta đã phạm tội, và đã tự phân rẽ và trở thành một người xa lạ với Đức Chúa Trời.

26 Nhưng qua Người quý báu đó Đấng đã đến và mở lối, và đã tha tội cho chúng con, và đưa chúng con đến trước Đức Chúa Trời, không như những người xa lạ, mà như những con cái đến với Cha mình. Biết rằng Ngài sẽ ban cho chúng con mọi nhu cầu mà chúng con cầu xin. Một luật duy nhất được đặt ra, đó là, “Nếu các ngươi có thể tin.” Đó là một sự thỏa thuận. Sa-tan tuyên bố rằng chúng con sẽ không tin, và Đức Chúa Trời nói rằng chúng con sẽ tin. Bây giờ trận chiến đang diễn ra, và chúng con là người quyết định. Bất cứ đường lối nào chúng con quyết định, thì sẽ là cách đó. Và đã có lời rất tuyệt vời chép rằng, “Mọi sự đều có thể được cho những người mà tin.”

27 Và ngày hôm nay, chúng con đang tin, đang đến, đang đến gần Ngài vì ân huệ Thiên thiêng, cầu xin để Ngài sẽ nhậm lời cầu xin của chúng con. Và mỗi bàn tay đã đưa lên, Ngài biết dưới bàn tay đó, trong tấm lòng họ, có ý nghĩa gì. Vì có lời chép, rằng, “Ngài biết những ý định và những ý nghĩ của tâm trí, và có thể phân biệt được tâm trí.” Và chúng con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, để Ngài sẽ nhậm lời theo sự giàu có của Ngài và ân điển của Ngài, đối với mỗi lời cầu xin được nêu ra.

28 Chúng con cũng cầu xin ngày hôm nay, Chúa ôi, để Ngài sẽ giúp đỡ con, có lẽ là, người cần nhất, trong khán thánh giá; biết rằng, đặt trước con ở đây, là sự mua chuộc bằng Huyết của Đức Chúa Jêsus. Có, có lẽ, những tội nhân đang ngồi ở đây, mà bị gấn chặt với tội lỗi, thật khó cho họ, hầu như, không thể được, cho họ bước ra để đến chỗ tin nhận Đấng Christ, chừng nào Sa-tan còn trói chặt họ bằng quyền lực của hắn. Nhưng biết rằng có lời chép, “Trong Danh Ta họ sẽ đuổi các quỷ.”

29 Và ban cho chúng con quyền phép ngày hôm nay, Chúa ôi, qua việc rao giảng Lời, để xua đi mọi tội nghi ngờ và sự mê tín và nỗi sợ hãi, ra khỏi tấm lòng và tâm trí của dân sự. Để những người bị trói buộc trong những sự xáo động và nghi ngờ có thể được mang đến trong vòng tay của Đấng Christ. Và cũng có lời chép, rằng, “Họ sẽ đặt tay lên kẻ đau và kẻ đau sẽ được lành.” Đó là những Cơ-đốc nhân đó ở đây, và bị trói buộc với các quỷ của bệnh tật.

30 Chúa ôi, xin ban cho con ngày hôm nay quyền năng, của Đức Thánh Linh, để giải phóng mọi người đau yếu và bệnh tật mà ở đây trong tòa nhà này ngày hôm nay, hầu cho Đức Thánh Linh có thể có quyền trỗi hơn trong mọi tâm hồn và mọi người mà ở trong sự Hiện diện Thiên thiêng.

Xin phán với chúng con qua Lời Ngài. Lời Ngài là Lẽ thật. Thật sự không biết điều gì để nói, nhưng đang chờ đợi sự lãnh đạo của Thánh Linh, để Ngài hướng dẫn chúng con và dẫn dắt chúng con trong mọi Lẽ thật. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin nhận sự vinh hiển về chính Ngài. Và xúc dầu cho đây tới Ngài. Và Lời Ngài được xúc dầu rồi. Chúng con sẽ ngợi khen Ngài, như Ngài đem

nó đến với mỗi tấm lòng, như chúng con cần. Chúng con cầu xin, trong Danh Chúa Jê-sus Christ, Con của Đức Chúa Trời. A-men.

³¹ Trước khi đọc, tôi có thể nói khẩu hiệu ngắn này mà tôi rất thích.

Nếu có những con sông bạn không thể băng qua,
 Và có những ngọn núi bạn không thể vượt qua,
 Cứ nhớ, Đức Chúa Trời trên Trời chuyên làm thành
 Trong các việc những người khác không thể làm.

³² Tôi đang đọc từ Sách Ru-tơ, chương thứ 1.

Bấy giờ xảy ra trong đời các quan xét cai trị,...có một cơn đói kém xảy đến trong xứ. Và một người nào đó từ Bết-lê-hem xứ Giu-đa đi đến kiều ngụ trong xứ Mô-áp, người, với vợ mình, và hai con trai mình,

Và người tên là Ê-li-mê-léc, và...vợ người là Na-ô-mi,... các tên của các...các con trai người là Mạc-lôn và Ki-li-ôn, đều là dân Ê-phơ-rát về Bết-lê-hem xứ Giu-đa. Và họ đến trong xứ Mô-áp, và bèn ở tại đó.

Và Ê-li-mê-léc, chồng của Na-ô-mi qua đời;...để nài lại, với hai con trai mình.

Và họ cưới vợ trong những người nữ Mô-áp; người này...tên là Ôt-ba,...người kia tên là Ru-tơ; và họ cư ngụ tại đó độ mười năm.

...Mạc-lôn và Ki-li-ôn cả hai cũng qua đời; để những người đàn bà ở lại...người đàn bà ở lại không chồng không con.

Và bà đứng dậy với con dâu mình, đặng bà có thể từ xứ Mô-áp trở về; vì bà...có nghe trong xứ...bà đã nghe nói rằng CHÚA đã thăm viếng dân sự Ngài ban lương thực cho họ.

Vậy người lia bỏ chỗ mình đã ở, và cùng hai con dâu mình; và họ lên đường để trở về xứ Giu-đa.

Và Na-ô-mi nói cùng hai con dâu mình rằng, *Hãy đi, trở về nhà mẹ mình: và cầu CHÚA lấy ơn đãi hai con, như hai con đã đãi các người thác, và đã đãi ta.*

Và nguyện CHÚA ban cho hai con được bình yên, ở nhà chồng mới. Rồi người hôn họ; còn họ cất tiếng lên, và khóc.

Và họ nói với người rằng, *Chúng tôi sẽ trở về với mẹ đến dân sự của mẹ.*

Và Na-ô-mi đáp, *Hỡi các con gái ta, hãy trở về: sao các con muốn đi với mẹ làm chi? Mẹ há còn những con trai trong lòng, để các con có thể...để...có thể làm chồng chúng con sao?*

Hỡi các con gái ta, hãy quay lại, trở về đi; vì mẹ già quá không lấy chồng được nữa. Lại đầu bây giờ mẹ nói, ta có lòng trông mong, nếu tối nay ta cũng sẽ có một chồng, dẫu ta sanh để con trai đi nữa;

Chúng con há lại muốn đợi cho đến khi chúng nó được khôn lớn? Các con sẽ ở lại vì chúng...vì của chúng...mà không lấy chồng khác hay sao? Không, hỡi các con của mẹ; vì nỗi sầu thảm của mẹ cay đắng muôn phần hơn của chúng con vì cơ tay của CHÚA đã giơ ra chống lại mẹ.

Và họ lại cất tiếng lên, và khóc lần nữa: *đoạn Ọt-ba hôn từ biệt bà gia mình; còn Ru-tơ không chịu phân rẽ người.*

Và người nói rằng, *Này, chị con đã trở về với quê hương mình, và với thần của nó: con hãy trở về theo nó đi.*

Và Ru-tơ thưa rằng, *Xin chớ nài tôi lìa khỏi mẹ, cũng đừng bảo tôi phân rẽ mẹ: vì mẹ đi đâu, tôi sẽ đi đó; và mẹ ở nơi nào, tôi sẽ ở nơi đó: dân sự của mẹ sẽ là dân sự của tôi,...Đức Chúa Trời của mẹ sẽ là Đức Chúa Trời của tôi:*

Mẹ chết nơi nào, tôi muốn chết, và được chôn nơi đó: nguyện CHÚA làm vậy cho tôi, và cũng làm nhiều hơn nữa, vì bằng có sự chi khác hơn sự chết phân cách tôi và...mẹ và tôi.

³³ Tôi muốn lấy chủ đề cho buổi nói chuyện ngắn sáng hôm nay, khi tôi giảng dạy nó, cố mang một đức tin đến cho anh chị

em, về sự cứu chuộc, và nó là gì, và làm thế nào để nhận được nó. Tôi muốn đặt chủ đề cho nó: *Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp*.

³⁴ Bây giờ, để cứu chuộc bất cứ thứ gì, là để “mang nó trở về.” Điều gì đó mà đã bị mất, giống như bỏ vào trong một hiệu cầm đồ. Và anh em đi đến và chuộc lại cái đó, nó được chuộc lại bằng một giá. Rồi nó là tài sản cá nhân của anh em, sau khi anh em đã chuộc nó lại. Nhưng luật chuộc lại, ở Y-sơ-ra-ên, phải là một người bà con thân nhất, để chuộc tài sản hoặc thứ gì đó đã bị mất.

³⁵ Câu chuyện của chúng ta bắt đầu vào thời những nhà cai trị của Y-sơ-ra-ên, mà là những quan xét, sau cái chết của Giô-suê. Và tìm thấy một bức tranh rất đẹp về điều này, đọc khoảng năm hay sáu chương đầu trong Sa-mu-ên Nhất, và anh em sẽ—anh em sẽ thấy câu chuyện thật này về nó.

³⁶ Nhưng bây giờ chúng ta sẽ bỏ qua để vào nội dung chính của chương này. Mà, cách đây không lâu, tôi bắt đầu với Sách Ru-tơ này, và trong suốt ba hay bốn tuần, để đọc xong nó. Bắt đầu đọc Sách Khải huyền, một lần, và gần như, mất cả năm, mới đọc xong Nó. Cứ mỗi đoạn Kinh Thánh gắn liền kết với nhau, toàn bộ, qua suốt Kinh Thánh. Thật là tuyệt. Do đó, chúng ta biết Kinh Thánh được hà hơi. Vì, hoàn toàn đúng và mọi lối, không có văn chương nào khác được viết mà sẽ không mâu thuẫn với chính nó ở nơi nào đó.

³⁷ Quyển Sách này được viết cách đây hầu như bốn ngàn năm, những Sách trong Kinh Thánh. Và chúng được viết bởi một số... Tôi quên thật sự bao nhiêu người đã viết chúng rồi. Tôi đã nhớ. Nhưng, tôi xin lỗi. Tôi muốn nói là sáu mươi mấy, nhưng tôi—tôi thì—tôi thì...Có lẽ tôi sai chỗ đó. [Một anh em nói, “Bốn mươi.”—Bt.] Bốn mươi. Bốn mươi người đã chép Kinh Thánh, trong khoảng hàng ngàn năm trước, không hề biết nhau, hoặc thấy nhau, hoặc đọc sau người khác, nhiều lần. Và không có từ nào mâu thuẫn với từ khác. Nó được hà hơi!

³⁸ Bây giờ, nhiều người nhìn xem Sách Ru-tơ này, như họ nói, “Đó là một câu chuyện tình trong Kinh Thánh.” Kinh Thánh là một câu chuyện tình. Toàn bộ Kinh Thánh là một câu chuyện tình.

³⁹ Không chỉ Nó là một câu chuyện tình, nhưng Nó còn là một nhà tiên tri. Không chỉ Nó là một nhà tiên tri, nhưng Nó cũng là một lịch sử. Không chỉ Nó là một—một câu chuyện tình, một lịch sử, một nhà tiên tri, Nó còn là Chính Đức Chúa Trời. Bởi vì, “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Vì vậy, Lời là Đức Chúa Trời được in ra. Điều đó phải giải quyết nó, thưa anh em; Đức Chúa Trời được in. Đức Giê-hô-va, được in ra trên một cuốn Sách. Và không điều nào trong nó chỉ là loại chuyện tưởng tượng hư cấu nào đó, nhưng hết thảy nó hoàn toàn là Sự thật. Mỗi nhóm từ của Nó, bám vào linh hồn anh em. Đó là ở Đó. Nó là Lẽ thật, và Đức Chúa Trời sẽ sao chép lại Lời Ngài.

⁴⁰ Và câu chuyện này đã được chép, và tất cả những bản thảo cũ. Khi người ta đang phân biệt Kinh Thánh, những người thánh khiết, khi họ đang cố gắng gộp nó lại trong Cựu Ước, Sách Ru-tơ này là một trong những Sách nổi bật nhất mà họ đã chấp nhận. Tại sao? Nếu nó chỉ là một câu chuyện tình, tại sao trước giả và những hiền triết cổ xưa chấp nhận sách này như được hà hơi? Bởi vì, có một sự khải thị giấu kín trong Nó. Và trong khải thị được giấu kín này, anh em bắt gặp ý nghĩa đích thực. Điều đó sẽ mang anh em đến thật gần với Đức Chúa Trời.

⁴¹ Và tôi cầu nguyện, cả linh hồn tôi, sáng nay, để Đức Chúa Trời sẽ chạm đến mọi tấm lòng, quá mê muội, cho đến khi Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài ra, thật sự Ngài là gì, trong câu chuyện này; Ngài là gì với anh em; làm thế nào để chấp nhận Ngài. Và một khi anh em thấy điều đó, nó thật quá đơn giản, anh em tự hỏi làm thế nào anh em đi trên đỉnh điểm của nó. Nhưng điều đó chỉ có thể được tỏ lộ bởi Đức Thánh Linh.

⁴² Bây giờ, nhiều người, việc đọc Kinh Thánh, đọc Nó, chỉ đứng dậy và đọc một trang, và đọc một trang. Anh em sẽ không bao giờ hiểu được Nó. Bởi vì, Nó ở trong những điều bí ẩn. Và Chúa Jê-sus đã cảm tạ Đức Chúa Trời vì làm cho Nó như vậy. Phán, “Ngài đã giấu Nó khỏi mắt của kẻ khôn ngoan và cần trọng, mà bày tỏ Nó với những con trẻ muốn học biết.”

⁴³ Như tôi đã thường nói. Bà Branham ngồi phía sau đó, sáng nay. Nhưng khi tôi ở các nước ngoài, nàng sẽ viết cho tôi một lá

thư. Nàng sẽ nói, “Bill yêu quý, em đang ngồi ở đây, tối nay, với các con. Em đang nghĩ về anh.” Và nàng tiếp tục và viết những gì nàng sẽ viết. Nhưng tôi—tôi yêu nàng, và tôi biết nàng quá rõ, tôi có thể đọc được ẩn ý. Tôi biết chính xác những gì nàng đang nói, đấy, dầu nàng viết nó ra trên đây hay không. Hiểu không? Bởi vì, tôi biết những gì nàng đang nói. Tại sao là thế? Đó là một mối quan hệ gần gũi. Chúng tôi là một. Hiểu không? Và nàng biết tính của tôi, tôi biết tính của nàng. Nàng không...

44 Nàng có thể chỉ ngồi và nhìn xem tôi. Tôi có thể nói với anh em những gì nàng sẽ nói, đấy, bởi vì tôi—tôi hiểu nàng rất rõ. Và nàng có thể hiểu tôi cách giống như vậy. Vậy thì, điều mà làm điều đó, là sự tin tưởng lẫn nhau. Tình yêu!

45 Sáng hôm qua, chúng tôi đang nằm trên một chiếc giường hơi trễ một chút, và bọn trẻ không phải đi học, và chúng tôi phải nói chuyện về những điều khác nhau. Và cách mà...“Bị ghét là gì?”

46 Tôi nói, “Lòng căm ghét đã có một sự khởi đầu, vì thế nó phải có kết thúc. Tình yêu không có điểm khởi đầu, vì thế nó không có điểm kết thúc. Lòng căm ghét là mãi mãi. Tình yêu là Vĩnh cửu. Lòng căm ghét bắt đầu và lòng căm ghét sẽ chấm dứt. Tình yêu không bao giờ đã bắt đầu và Nó sẽ không bao giờ kết thúc.” Hiểu không? Nó là Vĩnh cửu.

47 Và khi một người đàn ông yêu một người phụ nữ và kết hôn với cô ta bởi vì cô ấy chỉ xinh đẹp, sẽ có một kết thúc đối với điều đó. Nhưng khi một người đàn ông tìm thấy một người phụ nữ mà anh ta yêu, anh ta không biết tại sao, nhưng anh ta yêu cô ấy. Và cô ấy tìm thấy người đàn ông mà cô yêu, cho dù anh ta trông như thế nào đi nữa. Anh yêu cô ấy. Cô ấy yêu anh. Đó là một người bạn Đời đời trong miền Vinh hiển. Họ sẽ s-...Sự chết cũng không có điều gì khác có thể phân rẽ họ, bởi vì họ thì từ sự Đời đời. Và họ đã bước ra, trong khoảng cách thời gian, và sẽ trở về lại với sự Đời đời. Sự Đời đời đã rơi xuống trên một thân thể, được gọi là thời gian, rồi nó đi ngay trở lại vào cõi Đời đời một lần nữa. Nó không thể hư mất.

48 Một người phụ nữ đẹp, vẻ đẹp đó sẽ phai tàn, thật chắc chắn. Bạn có được nó trong vài năm. Có lẽ, ngày nay, cô ấy đang uốn éo

dưới đường phố, một người nữ nào đó ăn mặc hở hang, đang gởi nhiều linh hồn vào địa ngục hơn tất cả các quán rượu trong đất nước này. Nhưng cô ấy sẽ cứ uốn éo dưới đường phố, nghĩ cô ta là điều gì đó. Như Kinh Thánh đã nói, “Họ ngóng cổ bước tới, liếc mắt trêu người, *ơng ơ,*” (đó có nghĩa là uốn éo) “khi họ đi,” trong thời cuối cùng. Làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh, mà không biết điều đó. Họ đứng trong sân, mặc những áo quần phóng đảng, đàn ông nhìn vào cô ta, và không biết. Cô ta có lẽ là đức hạnh, với chồng hoặc bạn trai, khi cô ấy có thể làm như vậy; nhưng, vào Ngày Phán xét, cô ta sẽ trả lời cho tội tà dâm với hàng trăm người đàn ông. Một linh ở trên họ, mà họ không biết nó. Kinh Thánh nói, “Lõa lồ, đui mù, mà không biết điều đó.” Điều đáng thương là, “Không biết điều đó.”

⁴⁹ Nhưng anh em có biết, rằng hình dáng khá tốt đó, mà Đức Chúa Trời đã ban cho cô gái ấy, có thể bị thối rữa vào lúc này Chúa nhật sắp đến không? Người đàn ông cao, tóc đen và đẹp trai đó có thể không là gì ngoài chỉ là một đồng rác, vào Chúa nhật tuần tới. Tất cả điều đó hư mất.

Nhưng mà ở bên trong, Đức Chúa Trời, tình yêu, cuộc sống dành cho Đời đời. Vậy, hãy chăm nhìn bên trong. Hướng đôi mắt của anh chị em tới đích.

⁵⁰ Bây giờ, câu chuyện này bắt đầu điều gì đó về thể cách ấy, như một người nữ hiền hậu, đáng yêu. Tên bà là Na-ô-mi. *Na-ô-mi* nghĩa là “vui thích.” *Ê-li-mê-léc* là chồng bà, nghĩa là “thờ phượng.” “Sự thờ phượng vui thích” là gia đình của bà. Họ có một con trai, *Mạc-lôn*, một người nghĩa là “sự đau ốm.” Và *Ki-li-ôn*, người khác, nghĩa là “mệt mỏi, chán nản, buồn rầu.” Đó là gia đình ấy.

⁵¹ Và có một cơn đói kém trong xứ Y-sơ-ra-ên. Và lỗi lầm đầu tiên một người Do Thái từng làm, là, rời bỏ vùng đất đó. Đức Chúa Trời đã ban cho họ vùng đất đó. Khi Áp-ra-ham được ban cho vùng đất đó, Đức Chúa Trời nói với ông đừng rời khỏi xứ đó. Và ông đã phạm sai lầm khi ông đi xuống Ghê-ra, gặp khó khăn. Một người Do Thái không bao giờ được rời khỏi xứ Palestine. Đó là phần của người ấy.

52 Và họ đã bị trôi dạt, trên khắp thế giới. Và bây giờ họ đang trở về lại. Ồ, thật chúng ta có một câu chuyện thật thú vị như vậy ở đây, sáng nay. Họ đang quay trở về.

53 Na-ô-mi đã ra đi vì nạn đói kém, Na-ô-mi và Ê-li-mê-léc, và họ đến xứ Mô-áp.

54 Bây giờ hãy quay trở lại nguyên nhân của câu chuyện, vậy, khi anh em lắng nghe, anh em sẽ hiểu thấu được điều đó là gì.

Bấy giờ, người Mô-áp...người Mô-áp, có nguồn gốc từ một đứa con không hợp pháp, từ các con gái của Lót. Sau khi họ thoát khỏi trận mưa diêm sinh ở thành Sô-đôm, bởi lòng nhân từ của Đức Chúa Trời, thì các con gái phục cha uống rượu và đến nằm cùng với cha, như một người vợ. Họ sinh ra một đứa con. Và một trong chúng là nguồn gốc, và đã mang đến dân—dân của Mô-áp, được cho là những người tin Chúa, nhưng đã bị pha trộn ngoại giáo. Và, đấy, rời miền đất hứa, dù sao đi nữa thì đó cũng là điều tồi tệ, để kiều ngụ ở một vùng đất khác, mang đến tai họa.

55 Và bất kỳ lúc nào mà một người tin Chúa từ bỏ mảnh đất Đức Chúa Trời đã ban cho của mình! Nhiều lần, trên chính trường, cuộc bầu cử này sắp đến và vân vân, một người tốt có thể là một người tốt, và anh ta sẽ đi lang thang ra khỏi những vùng đất đó. Giống như một vị mục sư nào đó tôi biết, đã chạy để được chức thị trưởng của thành phố. Và khi ông ta làm thế, đã ra khỏi vùng đất hầu việc của mình, và Sa-tan vồ lấy ông ta.

56 Nếu bất kỳ một Cơ-đốc nhân nào rời bỏ những vùng đất đó. “Ồ, tôi sẽ chỉ đi xuống, tối nay, ngồi với đám con trai trong phòng đánh pun, một lúc. Tôi sẽ không làm điều gì hại. Tôi sẽ chỉ uống một tí rượu thôi.” Anh em đã ra khỏi mảnh đất của mình. Hãy quay trở lại. Anh em chỉ đi theo xu hướng gặp phiền toái.

57 “Ồ, tất cả những cô gái còn lại hút thuốc. Tôi sẽ thử một lần.” Chị em đã ra khỏi mảnh đất của mình. Đừng làm như thế. Hãy ở lại trong xứ sở. Đừng, “Ồ, mọi người ở trên đây, họ gọi tôi là, ‘Cổ hủ.’ Họ gọi tôi là, ‘Lỗi thời.’” Hãy ở lại đó, dù sao đi nữa. Đó là chỗ của anh chị em. Hãy ở trong Đấng Christ.

58 Na-ô-mi, vì nạn đói, đã đi lang thang ra khỏi xứ và đến Mô-áp, tìm bánh. Bà không phải làm điều đó, bởi vì những người

còn lại trong số họ ở lại trong Giu-đa, Bết-lê-hem. Bết-lê-hem có nghĩa, là *Bê-tên*, “nhà của Đức Chúa Trời,” nhà của sự ngợi khen. Và họ đã ở lại đó.

⁵⁹ Và bà đã đi ra cùng với chồng mình. Và hai con trai của bà đã cưới những cô gái Mô-áp. Nhưng nếu Đức Chúa Trời ra lệnh làm điều gì đó, điều đó sẽ xảy ra dù sao đi nữa. Đó là lý do tại sao tôi tin chắc vào sự định trước, sự biết trước những điều của Đức Chúa Trời.

⁶⁰ Rồi chúng ta thấy, ở trên đó, sự chết đã đập vào gia đình, và họ bắt đầu quay trở lại. Đã giết chết...Con trai chết, cả hai con trai đã chết, và người cha đã chết. Và Ru-tơ cùng Ot-ba, và Na-ô-mi, bắt đầu trở về.

⁶¹ Bây giờ, tôi muốn ví sánh, sáng hôm nay, Na-ô-mi, bà lão đó, với một giáo hội Chính thống, giáo hội Chính thống Do Thái. Ru-tơ, người Mô-áp, dân Ngoại, là một Hội thánh Cơ-đốc giáo, Hội thánh Mới.

⁶² Và tôi muốn đề cập đến điều đó, từ bốn giai đoạn khác nhau, Ru-tơ. Tôi đã viết nó ở đây. Ru-tơ, quyết định, quyết định của nàng; Ru-tơ, phục vụ; Ru-tơ, nghỉ ngơi; Ru-tơ, được ban thưởng. Khi chúng ta trở lại: Ru-tơ, quyết định; Ru-tơ, sau khi nàng đã quyết định, thì Ru-tơ đang phục vụ; rồi Ru-tơ đang nghỉ ngơi; rồi Ru-tơ được ban thưởng.

⁶³ Bây giờ, trên đường trở về, có một lần, như sự hiện hữu của nàng là hình bóng của Hội thánh, hay Cơ-đốc nhân. Như, mỗi cá nhân đại diện cho toàn bộ dân tộc Cơ-đốc. Anh chị em đã biết điều đó chứ? Anh chị em, trong cách cư xử của mình, trong cách anh chị em hành động và những gì anh chị em làm, anh chị em đại diện toàn bộ Thân thể của Đấng Christ. Anh chị em nói, “Nhưng tôi chỉ là một tín đồ thường.” Đó không phải là vấn đề. Khi anh chị em nhận lấy danh đó của người Cơ-đốc, anh chị em đại diện Đấng Christ và Hội thánh của Ngài. Anh chị em nên sống như thế. Anh chị em nên sống giống như quý ông, giống như quý bà. Đừng bao giờ làm những việc thuộc về thế gian, bởi vì toàn bộ đôi mắt của Thiên đàng và trần gian đều nhìn vào anh chị em, để đại diện một điều đó. Dù anh chị em yếu đuối thế nào,

anh chị em nhỏ bé thế nào, hãy ngẩng đầu thẳng lên, bởi vì anh chị em là Cơ-đốc nhân.

64 Vậy thì, Ru-tơ là một người ngoại giáo, đã hầu việc thần tượng, và Ot-ba cũng vậy. Và họ đang trên đường, trở về xứ của mẹ chồng. Bởi vì, bà đã nghe, rằng, ở dưới Bết-lê-hem xứ Giu-đa, rằng Đức Chúa Trời đã cất khỏi nạn dịch, và dân sự đang có bánh. Bà đã ở trên đó khoảng mười năm, vì vậy Edersheim nói, “khoảng mười năm,” sử gia.

65 Và trở về, buồn bã (và chồng bà đã chết, các con bà đã chết), với hai nàng dâu của bà. Rồi bà đã quay lại, khuyên, và ngược nhìn họ, và nói, “Tại sao các con đi với mẹ làm chi? Bây giờ, các con không thể làm gì được nhưng chỉ gặp khó khăn thôi.” Nói, “Mẹ rất tiếc vì tay của Đức Chúa Trời đã giơ ra nghịch lại mẹ.”

66 Bao nhiêu lần dân Y-sơ-ra-ên đã nghĩ vậy, không biết rằng tất cả là chương trình của Đức Chúa Trời! Thật bức tường than khóc chỉ ở bên ngoài Giê-ru-sa-lem, vẫn ở đó! Những tảng đá cũ của đền thờ, họ đã nhặt chúng lên và làm một bức tường. Và chúng được chùi, đánh bóng, từ nước mắt và sự than khóc, của bàn tay người Do Thái, khóc lóc và cầu xin Đức Giê-hô-va, “Hỡi Đức Giê-hô-va!” Họ không nhận ra rằng thì giờ của họ đã đến gần bây giờ. Những bức thành than khóc, “Những tảng đá này đã từng chứa đựng Hòm Giao ước. Vua Đa-vít đã ngược nhìn những tảng đá này. Ôi Đức Giê-hô-va, Ngài ở đâu?” Hiếu không? Không biết rằng chẳng bao lâu Vua của nó sẽ trở lại, Đấng Cứu Chuộc của nó. Họ đã phải bị đuổi ra, trong ít lâu.

67 Na-ô-mi tự hỏi, “Tại sao tay của Chúa đã quá độc ác với mẹ, hỡi con dâu của mẹ? Đức Chúa Trời đã đuổi mẹ ra. Mẹ là một người bị ruồng bỏ. Mẹ không biết mẹ đã làm gì, nhưng mẹ là một người bị ruồng bỏ.” Hiếu không?

68 Đức Chúa Trời đang thực hiện chương trình của Ngài. Bởi vì, “Mọi sự hiệp lại có ích cho những người yêu mến Đức Chúa Trời,” cho dù sự việc là gì đi nữa.

69 Bà nói, “Hãy trở về với mẹ của các con đi, và tìm thấy sự yên nghỉ trong nhà mẹ của các con. Chồng các con đã chết. Và các con là những phụ nữ còn trẻ, đẹp. Hãy trở về. Hãy trở về quê

hương các con. Nghỉ ngơi nơi đó. Cầu xin Đức Chúa Trời thương xót các con, bởi vì các con đã tử tế với người đã chết. Và các con đã sống tiết hạnh từ khi chồng các con chết. Và các con đã tử tế với mẹ, một bà góa già không có chồng, và các con đã gắn bó với mẹ. Hãy quay trở về, và Đức Chúa Trời cho con yên nghỉ nơi nhà mình.” Họ đã khóc.

⁷⁰ Bà nói, “Nếu...Mẹ già rồi. Mẹ không thể có thêm con cái được nữa. Nhưng nếu mẹ có chồng và có con, thì điều đó có ích gì chẳng? Các con sẽ không bao giờ chờ đợi đứa trẻ đó.” Trong thời ấy điều đó hiển nhiên là luật lệ. Rằng nếu người con trai này chết, hay...và, của người đó, người con trai khác chưa có vợ, sẽ lấy vợ của người đã chết làm vợ để nối danh người anh đã chết. “Nhưng, nó,” bà nói, “con đừng chờ đợi nó, những đứa bé này. Vậy, hãy trở về và ở bình yên nơi nhà chồng mới của các con. Hãy trở về nhà mẹ của các con đi.”

⁷¹ Và, Ot-ba, hình bóng của giáo hội hâm hẩm đã từng khởi đầu, một hình bóng của giáo hội mà sẽ không đi suốt đường. Nàng nói, “Điều đó nghe phải lắm.” Vì thế, nàng hôn từ biệt bà gia và trở về quê hương mình. Đó là loại người tin hâm hẩm, người muốn tin Chúa Jêsus là Đấng Christ, rồi quay lại và trở về điều mà mình đã từ bỏ. Đối với những người mà nhận lấy con đường với sự khinh miệt của Chúa, và rồi đi lòng vòng, trở lại. “Giống như chó liếm lại đồ nó đã mửa, và heo lăn lóc lại trong vũng bùn của nó,” như Kinh Thánh đã nói.

⁷² Vậy thì, Ot-ba đã trở lại với các thần của mình. Nhiều lần chúng ta quay lại với các thần của chúng ta—của chúng ta ban đầu. Có thể chúng ta có đôi mắt ham muốn điều sai trái. Chúng ta sẽ trở lại sự ham muốn lần nữa. Có thể chúng ta có những thần tượng rượu, thần hút thuốc, thần nói dối, thần ăn cắp, tất cả những loại thần tượng; và rồi xưng nhận và chịu phép báp-têm, và rồi quay lại lần nữa. Thật đáng buồn làm sao! Hãy nhớ, từ đây không hề đề cập đến tên nàng nữa. Nàng đã bị dứt phép thông công bởi vì quyết định của nàng.

⁷³ Hội thánh hâm hẩm, tín đồ hâm hẩm, như mỗi tín đồ đại diện hội thánh. Mỗi người Mỹ đại diện đất nước Mỹ. Mỗi một

người Đức đại diện cho nước Đức. Mỗi Cơ-đốc nhân đại diện cho Đấng Christ.

74 Ở đây nàng đã trở lại, trở lại với việc mà nàng đã ra khỏi. Cách mà những người đó, ngay cả những thầy giảng, đôi khi, sẽ nhận đường lối của Chúa, và khi anh em nói chuyện với họ về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh: “Vô lý,” ngoảnh mặt với Nó. Đây là Ơt-ba.

75 Nói với họ về Danh của Chúa Jêsus Christ, rằng, “Không có một Danh nào khác dưới Trời được ban cho giữa loài người bởi đó mà anh em phải được cứu. Bất kể điều gì anh em nói và làm, hãy làm tất cả trong Danh Chúa Jêsus Christ, nếu không có Danh nào khác dưới Trời nhờ đó mà anh em được cứu.” Rồi Phi-e-rơ đã nói, vào ngày đó, Ngày lễ Ngũ Tuần, “Nếu anh em muốn được cứu, hãy hối cải và chịu báp-têm, như Danh Chúa Jêsus Christ, để được tha tội mình.” Đó là cách để họ được tha tội. Và một người, vì sự mền mộ của quần chúng, anh ta không thể nắm giữ Kinh Thánh về điều đó. Nhưng bởi vì sự mền mộ quần chúng, sẽ hôn Hội thánh, hôn Sứ điệp, hôn Đấng Christ, “chào tạm biệt,” và quay lại nơi mà anh ta đã ra từ hố. Ơt-ba, hăm hăm, bị dứt phép thông công.

76 Nhưng, ồ, tôi thích Ru-tơ thân mền đó biết bao! Nàng đã phải quyết định. Tôi đã phải quyết định. Các bạn phải quyết định. Các bạn sẽ không bao giờ đi ra ngoài những cửa này, sáng hôm nay, mà không có một loại quyết định nào đó. Các bạn sẽ không rời khỏi phòng, hôm nay, nếu không trở thành người nam hay người nữ tốt hơn, hay người nam hoặc người nữ xấu hơn. Chối bỏ Nó, các bạn sẽ tệ hơn. Thật sẽ khó hơn lần tới, cho các bạn đến với Nó. Hoặc, các bạn sẽ đi ra tốt hơn.

77 Giờ phút quyết định đến trong đời sống của nàng. Giờ phút quyết định đến trong mỗi đời sống mọi người. Và Ru-tơ phải quyết định. Vì vậy, Kinh Thánh nói rằng mẹ chồng nói với nàng, “Hãy trở về với các thần của con như chị con đã trở về. Hãy trở về giống như người hăm hăm đi. Sao con không trở về.”

78 Thầy giảng Phúc âm, “Nếu người muốn đi, thì cứ đi.” Thầy giảng Phúc âm chân thật sẽ đặt điều đó trước một hạng người, “Anh em phải quyết định. Anh em đứng trên đôi chân mình.”

Người hăm hăm, yếu đuối, ra ra vào vào, sẽ không nói thế. Nhưng một đầy tớ thật của Đức Chúa Trời sẽ đặt nó trong lòng anh em, “Hãy quyết định.”

⁷⁹ Ru-tơ nói, “Mẹ đi đâu con sẽ đi theo đó. Dân sự của mẹ sẽ là dân sự của con. Đức Chúa Trời của mẹ sẽ là Đức Chúa Trời của con. Mẹ sống ở đâu, con sẽ sống ở đó. Mẹ thác nơi nào, con sẽ thác nơi đó. Và mẹ được chôn nơi nào, con sẽ được chôn nơi đó.” Đó là một sự quyết định đích đáng.

⁸⁰ “Lạy Chúa, con sẽ nhận Ngài làm Cứu Chúa của con. Nếu Kinh Thánh nói, ‘Hãy hối cải và chịu phép báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ,’ con sẽ làm điều đó. Nếu Kinh Thánh nói con ‘phải nhận lãnh Đức Thánh Linh,’ con sẽ nhận. Nếu Kinh Thánh bảo con, ‘Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,’ con sẽ tin điều đó. Con sẽ nhận lấy Kinh Thánh và Đức Chúa Trời, vì những gì Ngài đã viết và những gì Ngài là, cho dù người khác nói gì đi nữa.” Đó là một Ru-tơ chân thật.

⁸¹ Nàng đã quyết định. Nàng phải quay về hay tiến lên phía trước. Sáng nay, chúng ta cũng ở trong tình trạng đó, lùi lại hay tiến lên phía trước. Đừng bao giờ lùi lại. Chúng ta hãy tiến lên phía trước.

⁸² Họ tiến về miền đất hứa, vào vùng đất của những con người xa lạ. Ru-tơ, hình bóng về người tin hiện nay. Điều gì? Người tin là gì? Khi chị ấy hay anh ấy đi ra, người đó từ thế gian, người ấy đến giữa vòng những tín hữu Cơ-đốc. Những người phụ nữ trước đây thường hút thuốc, uống rượu, và đánh bài ở các hội, và vân vân, và có đủ các thứ sở thích nhất thời, và thích loại “tóc xoắn như chim,” nhưng bây giờ nàng đã thay đổi. Nàng quyết định đi với Đức Chúa Trời. Bây giờ nàng đến trong một dân mà không tin kiểu đó. Nàng là một người lạ. Nàng phải đi như một người hành hương. Nàng không biết phong tục của họ. Đối với nàng, tất cả họ đều xa lạ. Nàng không biết làm gì. Đó là những gì Ru-tơ phải làm. Đó là những gì anh em phải làm. Đó là những gì mà tôi phải làm.

⁸³ Khi tôi tin nhận Đấng Christ, tôi đã bị đuổi ra khỏi nhà của chính tôi. Khi tôi tin nhận Đấng Christ, các bạn trai, bạn gái của

tôi, mọi người, đều nhạo báng tôi. Đi xuống với một đám người lớn tuổi mà đã có Thánh Linh và đã tin nơi Đức Chúa Trời, đang hầu việc Ngài. Những cô, ở dưới đó trong nhà thờ đó, thì khác hơn những cô gái mà tôi đã gặp. Trông họ khác hẳn. Họ hành động khác hẳn. Họ thì lạ, và tôi sợ họ. Họ là những con người hoàn toàn khác.

⁸⁴ Đó là những gì Ru-tơ đã phải làm. Nàng phải tự mình đến với quyết định của chính mình, vượt qua để đến với những người khác. Nàng được biến đổi. Nàng đã quyết định.

Và bạn quyết định. Bạn phải chấp nhận sự lựa chọn của mình. Bạn muốn quay lại với những việc thuộc về thế gian, hay bạn muốn tiếp tục đi với Đức Chúa Trời?

⁸⁵ Bạn muốn hành động như thế gian và những người còn lại chẳng? Thế thì hôn “tạm biệt” Đấng Christ và quay trở lại.

Nhưng nếu bạn muốn nhận lấy con đường chịu sỉ nhục của Chúa, hãy nắm giữ bàn tay không hề thay đổi của Đức Chúa Trời. Bất chấp những người còn lại của thế gian này nói gì, hãy nắm giữ ngay ở đó. “Đức Chúa Trời đã phán vậy. Điều đó đúng. Tôi tin Nó, dầu tôi không thể khiến điều đó biểu hiện trong đời sống tôi. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Tôi tin Điều đó. Tôi đã nắm giữ ngay ở đây.”

⁸⁶ Đó là cách mà nàng đã làm với Na-ô-mi. “Con sẽ không rời khỏi mẹ. Con sẽ đi đến nơi nào mẹ đến. Dân sự của mẹ là dân sự của con. Cách họ hành động, đó là cách con sẽ hành động. Cách họ làm, đó là những gì con sẽ làm. Họ ăn gì, con sẽ ăn thứ ấy. Mẹ thác nơi nào, con sẽ thác nơi đó. Mẹ được chôn nơi nào, con sẽ được chôn nơi đó. Và Chúa sẽ làm nhiều hơn cho con dù con thất bại ở bất cứ nơi nào.” Đó là quyết định thật rõ ràng. Đức Chúa Trời muốn có những sự quyết định rõ ràng của Hội thánh Ngài.

⁸⁷ “Ồ, lạ Chúa, nếu Ngài cứ ban phước cho con và làm điều này cho con, con sẽ làm điều này điều nọ.” Đó không phải là một quyết định.

⁸⁸ “Lạy Đức Chúa Trời, con không quan tâm đến những gì Ngài làm cho con, con sẽ đi dù sao đi nữa. Nếu con chết, cũng được.

Sống hay chết, bất cứ điều gì! Nếu họ cười nhạo con, chế giễu con, không có gì quan trọng, con sẽ đi dù thế nào đi nữa.” Đó là một quyết định rõ ràng, giống như Rê-bê-ca đã quyết định ngay cả trước khi nàng nhìn thấy Y-sác.

⁸⁹ Cha mẹ nàng nói, “Hãy để cô gái trả lời. Cô gái, cô ấy đã trưởng thành, hãy để cô ấy trả lời.”

⁹⁰ Nàng nói, “Tôi sẽ đi.” Quyết định rõ ràng, nhanh chóng. Nàng trung thành với quyết định đó. Đó là những gì mà Ru-tơ đã làm. Ot-ba đã quay trở lại.

⁹¹ Họ đi tiếp. Ru-tơ, trong lòng nàng, không biết nơi mình sẽ đến, đó là một hình bóng về Hội thánh. Chúng ta kiêu ngạo, giống như Áp-ra-ham. Những người hành hương trong một xứ xa lạ, giữa những người xa lạ.

Và nàng tiếp tục đi, và cuối cùng nàng cũng đến được một chỗ và nơi mà Na-ô-mi đang dẫn nàng đến. Và nàng đã tìm thấy được gì? Mọi người có vỗ nhẹ vào lưng nàng và nói, “Ru-tơ, chúng tôi vui mừng có cô đến đây” không? Nàng nhận ra sự bất hòa. Nàng tìm thấy điều gì đó xấu xa. Nàng đã thấy rắc rối.

⁹² Và các thầy giảng mà sẽ nói với anh em rằng, “Đời—đời sống Cơ-đốc nhân là một luống hoa thanh nhàn,” ông ta hoặc là đang lừa dối bạn hoặc là ông ta không bao giờ tự chấp nhận kinh nghiệm đó. Thế gian ghét bỏ bạn. Và nhiều người sẽ ghét bạn. Bạn phải nhận lấy con đường bị người ta khinh miệt của Chúa, và bị cười nhạo, làm trò cười, hoặc bất cứ điều gì khác. Bạn phải khác hẳn. Bạn được sinh ra của một Dân tộc khác.

⁹³ Vợ tôi...Như tôi sẽ—sẽ trích dẫn nó lần nữa; dường như là rất tốt để làm điều đó. Đã hỏi tôi, “Tại sao những người phụ nữ Cơ-đốc không mặc y phục như những phụ nữ khác?” Tôi nói...Nói, “Hết thấy chúng ta là người Mỹ, phải không?”

⁹⁴ Tôi nói, “Không, thưa quý ông.”

⁹⁵ “Ồ, chúng ta là gì?”

⁹⁶ Tôi nói, “Chúng ta không phải là người Đức, người Pháp, người Bỉ, người Thụy Sĩ, người Phi Châu, hoặc người Mỹ, hay không là người nào trong họ.”

⁹⁷ “Nhưng chúng ta là gì?”

98 Tôi nói, “Chúng ta là những Cơ-đốc nhân.” Người Mỹ hành động giống người Mỹ, người Đức hành động giống người Đức, bởi vì đó là linh dân tộc của họ. Và chúng ta có một Linh dân tộc. Đó là Đức Thánh Linh đến từ Đức Chúa Trời, ra từ Thiên đàng, và anh chị em hành động giống như Thế. Làm anh chị em cư xử như họ làm ở trên Đó, bởi vì anh chị em thuộc một Thế giới khác.

99 Chúng ta đang sống ở Mỹ, điều đó là thật. Đó là phần thân thể. Nhưng linh hồn điều khiển chúng ta, tính cách của chúng ta, thì đến từ Trên. Chúng ta sống từ Trên bởi vì chúng ta được sinh ra từ Trên. Tất cả các Cơ-đốc nhân đều đến từ Trên. Chúa Jêsus phán, “Ta không đến từ dưới. Ta đến từ Trên. Nếu Ta sinh ra từ dưới đất, thần dân của Ta sẽ chiến đấu cho Ta. Nhưng Vương quốc của Ta thuộc về Trên.” Mọi người được sinh ra từ Vương quốc của Đức Chúa Trời, người ấy đến từ Trên.

100 Bây giờ, hãy xem nào. Khi chúng ta tiếp tục, chúng ta nhận thấy họ đang đi vào sự thất vọng. Có phải đó là nơi anh em đi vào, khi anh em có Đức Thánh Linh? Chắc chắn đã. Tôi đã. Làm trò cười, và mọi thứ.

101 Thế thì, để ý, đời sống khó khăn cho nàng. Và càng khó khi anh em trở thành một Cơ-đốc nhân. Bởi vì anh em phải tự điều chỉnh từ một cuộc sống, của sự vui chơi và lạc thú của thế gian, đến một đời sống khác, của sự tận hiến cho Đức Chúa Trời. Anh em phải tự sửa đổi lại mình, qua phía bên trong này.

102 Và Ru-tơ phải tự sửa đổi từ một vùng đất nơi có nhiều lương thực, và mọi thứ được tôn trọng, đến với một dân bị người ta cười nhạo, làm trò cười nàng, vào một xứ mà nàng mót lúa trong cánh đồng để ăn. Đặt nó vào trong khăn quàng cổ của mình và mang về nhà. Và đập nó ra và làm một ít bánh, và nàng ăn với mẹ chồng.

103 Khi nàng ở đó, họ phát hiện ra, trong khi nàng đang mót lúa, hay đang mót...Bấy giờ, nàng đã quyết định. Đó là quyết định của nàng.

104 Bây giờ, điều tiếp theo nàng phải làm là phục vụ.

¹⁰⁵ Và đó là những gì mà Hội thánh phải làm. Hội thánh, sau khi anh chị em quyết định, anh chị em phải hầu việc. Hầu việc Đức Chúa Trời theo chương trình của Ngài, theo kế hoạch của Ngài. Anh chị em phải hầu việc Đức Chúa Trời.

¹⁰⁶ Ru-tơ, đã quyết định. Vậy thì, Ru-tơ, hầu việc theo quyết định của mình. Bây giờ hãy xem chỉ một phút. Bây giờ nàng đi vào cánh đồng, để mót lúa.

¹⁰⁷ Bây giờ, mẹ chồng nói với nàng; mà, Cựu Ước nói cho biết Tân ước, anh em biết. Mẹ nàng bảo nàng, rằng, “Chúng ta có một người bà con, và tên của người là Bô-ô. Người là một người giàu có. Và người ấy là một người bà con gần. Con hãy đến ruộng của người đó. Và có lẽ...Đừng đi đến ruộng nào khác; hãy đi đến ruộng của người đó.”

¹⁰⁸ Cách mà Đức Thánh Linh nói với chúng ta đừng đi ra để vào loại nào đó của một—một sách giáo hội, loại sách giáo lý đại cương nào đó, nhưng hãy đi đến Ruộng của Đức Chúa Trời, Cựu Ước, Kinh Thánh. Đừng nói, “Ồ, chúng ta sẽ nói *điều này*. Và chúng ta sẽ nói *điều này* cho một lời cầu nguyện. Chúng ta sẽ có *điều này*.” Hãy ở đúng Ruộng này. Đi ngay vào Nó, vì Ngài là Người Bà Con gần.

¹⁰⁹ Lời Đức Chúa Trời, Cựu Ước, là một Người Bà Con gần đối với Tân ước. Hội thánh Cổ xưa là mẹ đối với Hội thánh Mới, đây, Cơ-đốc nhân, một người tin. “Đừng đi đến ruộng khác. Ở ngay trong ruộng của người ấy. Và có lẽ, một ngày nào đó, con có thể tìm thấy ơn với người.”

¹¹⁰ Và ngày nọ, trong khi nàng đang ở ngoài cánh đồng, người đàn ông trẻ giàu có này, tên là Bô-ô, người cai trị, một ông chủ giàu có, đến gần, và ông nhìn thấy nàng.Ồ, khi ông nhìn thấy nàng, ông đem lòng yêu thương nàng. Ông ta nghĩ nàng là một người nữ tuyệt vời. Ông ta thích tính cách của nàng. Anh em còn nhớ, ông đã nói, “Ta biết, rồi dân sự đều biết, rằng nàng là một người phụ nữ đức hạnh.” Đã quyết định, rõ ràng và dứt khoát. Đến ngay lại, sống thật đúng với những gì mà nàng đã nói nàng sẽ làm.

111 Nói cách khác, ngày nay, họ nói, “Chúng tôi biết anh là một Cơ-đốc nhân. Chúng tôi biết rằng anh là một người của Đức Chúa Trời, bởi vì không một người nào có thể làm những phép lạ này nếu Đức Chúa Trời không ở cùng người.”

112 Đó là những gì mà Ni-cô-đem nói với Chúa Jêsus, nói, “Thưa Thầy, chúng tôi biết rằng thầy là một giáo sư đến từ Đức Chúa Trời. Không ai có thể làm được những việc mà thầy làm nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng người.” Khi mà, người có thể nhìn thấy Ngài ngồi ở đó và nhận biết chính những ý nghĩ trong lòng họ.

113 Người đàn bà đã rời đến áo của Ngài. Quay lại, phán, “Ai đã rời đến Ta?” Tất cả họ đều chối. Nhìn lại vào đám dân chúng và nói, “Hỡi con, có bệnh bằng huyết đó, đức tin con đã chữa lành con.”

114 Nói, “Không một người nào có thể làm điều đó nếu Đức Chúa Trời không ở cùng người. Chúng tôi biết Ngài từ Đức Chúa Trời mà đến. Chúng tôi không thể chấp nhận Ngài, bởi vì chúng tôi sẽ bị tống ra khỏi giáo hội.” Hiểu không?

Cây nho được ghép vào đó, Anh West, như chúng ta đã nói tối qua, họ sẽ tống anh em ra. “Nhưng, tận đáy lòng chúng tôi, chúng tôi biết anh đến từ một Gốc Nho nguyên thủy.” Đấng Christ là Gốc Nho; chúng ta là nhánh. “Chúng tôi biết, bởi vì chúng tôi nhìn thấy Sự Sống giống như vậy mà ở trong Đức Chúa Trời, thì nó ở trong Thầy.”

115 Đó là những gì mà Bô-ô đã nhìn thấy ở Ru-tơ, quyết định rõ ràng dứt khoát đó, một người phụ nữ đức hạnh đó đang đứng đó. Và ông đã yêu nàng.

116 Bây giờ, tôi muốn anh em lưu ý. Na-ô-mi, hội thánh cổ xưa, bắt đầu giải thích với Ru-tơ tất cả những luật lệ về tôn giáo của mình, giống như Cựu Ước là cái bóng của Tân ước. Bây giờ, tôi muốn anh em hiểu được câu chuyện ngay tại đây.

117 Bây giờ, muốn chỉ ra những cái bóng. Cựu Ước giải thích Tân Ước, nếu anh em sẽ chỉ đọc Nó, vì Nó là sự báo trước của Tân Ước. Bây giờ, nếu tôi định đi về phía bức tường kia, và tôi đã không hề nhìn thấy chính tôi, và tôi đã thấy cái bóng của tôi, tôi sẽ biết, có một quan niệm nào đó về những gì tôi trông thấy. Và nếu anh em không (anh em) biết Tân Ước là gì, hãy đọc Cựu Ước và anh

em sẽ thấy cái bóng của nó. Hiểu không? Và rồi khi Tân Ước đến, anh em nói, “Ồ, chắc chắn, đây là Nó.” Sách Hê-bơ-rơ, đi trở lại, Phao-lô giải thích nó.

¹¹⁸ Bây giờ, để ý kỹ nào. Khi Ru-tơ nói, hoặc...Na-ô-mi nói với Ru-tơ, nói, “Này, người ấy là người chuộc sản nghiệp của chúng ta. Và nếu con có thể nhận thấy được ơn với người, con sẽ tìm được nơi nương tựa.”Ồ, chao ôi! “Nếu con được ơn, con sẽ tìm được nơi nương tựa.” Bô-ô đại diện cho Đấng Christ, Người giàu có, người thừa hưởng mọi thứ, Chúa của mùa gặt.Ồ, chao ôi! Thật, khi Bô-ô đi đến đó, trong chiếc xe ngựa đó, nhìn xung quanh trên cánh đồng, và mắt ông nhìn đến Ru-tơ! Ông là chủ. Ông là chúa mùa gặt. Và nàng đã được ơn trước mắt ông.

¹¹⁹ Đó là những gì mà Hội thánh làm, ngày nay. Trong khi Chúa mùa gặt đang đến gần, Ngài không nhìn tòa nhà lớn, những tháp chuông lớn, những đội hợp xướng được huấn luyện tốt. Ngài đang tìm kiếm những cá nhân, những người nam và những người nữ mà được hiến dâng và có một quyết định rõ ràng đối với Đấng Christ, tự dâng cuộc đời họ để hầu việc Ngài. “Lạy Chúa, con tin Nó, mọi Lời của Nó. Khi Lời Ngài phán bất cứ điều gì, con giữ đúng với Nó. Đó là Lời Ngài. Con tin Nó, mọi Lời.” Đó là những gì mà Ngài đang tìm kiếm; Chúa của mùa gặt. Đó là những gì mà Ngài muốn ban cho, Đức Thánh Linh, cho những ai đang đói và khát. “Phước cho người nào đói và khát, vì sẽ được no đủ.” Ngài đang cố tìm Hội thánh đó, ngày nay.

¹²⁰ Bây giờ, lúc đó, Ru-tơ bị yêu cầu làm điều gì đó ô nhục, nhưng nàng sẵn lòng bởi vì nàng đã có quyết định của nàng. Thật là kiểu người tin! Một kiểu người hoàn hảo!

¹²¹ Na-ô-mi, hội thánh cổ, nói, “Hãy đi xuống, đêm nay. Đó là mùa gặt lúa mạch.”Ồ, thật là một ý tưởng hay chúng ta có thể bám lấy ngay ở đó!

¹²² Na-ô-mi và Ru-tơ đến đúng vào mùa gặt lúa mạch. Mùa gặt lúa mạch là mùa bánh, mùa mà khi bánh tươi mới được phục vụ. Và Hội thánh, trong những ngày sau rốt này, qua hai ngàn năm của sự dạy dỗ ngoại giáo và các thứ, đã đến vào mùa gặt lúa mạch, và sự làm mới lại Đời sống, Bánh mới, mật ong ra từ Thiên đàng. (Russell, nói về bánh mì đầy mật ong!) Đây là Nó,

Bánh từ Thiên đàng. “Ta là Bánh của Sự Sống. Tổ phụ ngươi đã ăn ma-na, và chết. Nhưng Ta là Bánh của Sự Sống đến từ Đức Chúa Trời, ra từ Thiên đàng. Nếu ai ăn Bánh này người ấy sẽ không bao giờ chết.” Và Hội thánh trong những ngày sau rốt này ở đây, được đem vào, ngay bây giờ, ở mùa gặt lúa mạch.

123 Ru-tơ, một người Ngoại, bị dứt phép thông công, chạy trốn, được đem vào, được chấp nhận như Nàng Dâu. Đấng Christ đến, đứng vào mùa gặt lúa mạch.

124 Người nói, “Bây giờ hãy mặc áo nàng vào.” (Không phải, “Cởi áo nàng ra.”) Thật trái ngược với ngày nay! “Mặc áo con vào, khi con đi gặp người ấy. Người sẽ sấy lúa mạch, tối nay. Đi xuống và mặc áo choàng con vào. Hãy che đậy chính con, để gặp người ấy.”

125 Ngày nay, họ muốn tự cởi ra. Hãy che phủ chính mình. “Đi xuống, bởi vì người sấy lúa mạch. Và rồi để ý nơi người nằm ngủ.” Anh em đã làm điều đó chứ? Trên đồi Gô-gô-tha. Nhiều năm trước, tôi để ý trong lòng nơi Ngài đặt sự sống Ngài xuống, để Ngài có thể nhận lấy tôi. Để ý nơi người nằm ngủ. Hãy xem nơi Ngài nằm. Đó là những gì mà mỗi tín đồ nên làm. Để ý những gì Ngài đã làm cho anh em. Sứ điệp của Chúa nhật tuần trước, về *Cuộc Viếng Thăm Đến Đồi Sọ*, ghi dấu những gì Ngài đã làm cho anh em.

126 Bà nói, “Hãy để ý nơi người đã nằm ngủ. Rồi khi người nằm xuống ngủ, để nghỉ, con hãy nằm dưới chân người.” Không phải đầu người; chân người, không xứng đáng. “Và hãy lấy cái mền” [Anh Branham vỗ nhẹ quyển Kinh Thánh của anh—Bt.] “mà người đắp trên mình, và kéo nó phủ lên mình con.”Ồ! Anh chị em hiểu điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”]Ồ, chao ôi! Tôi biết anh em có thể nghĩ tôi là một người cuồng tín. Nhưng điều đó thật phù hợp với tôi, Thánh Linh của Đức Chúa Trời đó. Ghi dấu nơi Ngài nằm xuống, Đồi Sọ; nơi Ngài nằm xuống trong mộ; ở Ghết-sê-ma-nê. Ghi dấu, và Ngài lê từng bước chân. Nằm xuống ở đó và chết, chính anh em, với của anh em...Thế đấy. Phủ mình, lên, bằng vạt áo của Ngài. Bà nói, “Vạt áo,” bà đã gọi thế.

127 Và Ru-tơ nói, “Những gì mẹ bảo, con sẽ làm theo.”

128 Ô, thật là một quyết định dứt khoát đối với một tín hữu! “Những gì Kinh Thánh nói, tôi sẽ làm theo. Nói, ‘Hãy hối cải và chịu phép báp-têm, trong Danh Chúa Jêsus Christ,’ tôi sẽ làm điều đó. Nếu Nó nói, ‘Hãy đi khắp thế gian và giảng Tin Lành,’ tôi sẽ làm điều đó. Nếu Nó nói, bất cứ điều gì Nó nói, ‘Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, đời đời không hề thay đổi.’ Bất cứ điều gì Nó nói cho tôi làm, tôi sẽ làm điều đó.” Đấy, Hội thánh nhận lấy những mệnh lệnh của Nó từ Lời. Nàng đã nằm xuống.

129 Bây giờ, nên nhớ, đó là một điều hổ thẹn cho người nữ trẻ góa chồng nằm cạnh một người đàn ông này, ở chân ông. Một sự hổ thẹn, đối với thế giới bên ngoài.

130 Ô, anh chị em có thể chịu đựng được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nó đây này. Nhìn kia. Nhìn kia. Đây là nó. Hội thánh, thanh niên, thiếu nữ, người già hay trẻ, được yêu cầu phân rẽ với thế gian này, và đến trong một nơi, một Vương quốc của Đức Thánh Linh, điều đó thì hổ thẹn đối với thế gian. Trong lòng của chính họ biết tất cả những gì về nó. Nhưng, đối với thế gian, họ trở nên một người cuồng tín. Họ trở thành thánh quá máu hoặc cái gì đó giống như vậy, cái tên sỉ nhục nào đó. Nhưng Hội thánh được đòi hỏi để làm điều đó. Anh chị em sẵn lòng ghi dấu nơi này, và nằm xuống chứ? [“A-men.”] Hãy để thế gian gọi anh chị em bất cứ điều gì họ muốn.

131 Bài hát cổ, thường hát trước đây.

Tôi đã bắt đầu bước với một mình Chúa Jêsus,
đấy,

Lấy vàng đá, làm gối, như Gia-cốp;

Và tôi sẽ nhận lấy con đường bị khinh miệt của
Chúa;

Tôi đã bắt đầu với Chúa Jêsus. Tôi sẽ trải qua.

132 Chính là điều đó. Cho dù, tôi sẽ trả giá bất kể điều gì những người khác làm đi nữa. Nếu điều đó có nghĩa là sự sỉ nhục, nếu nó có nghĩa là mất nhà, mất—mất gia đình, tất cả bạn đồng liêu, những bạn gái, bạn trai, bất kể điều đó có nghĩa gì, tôi sẽ đi một mình. Tôi sẽ nhận lấy con đường đó. Nếu hàng xóm nói tôi là “một thánh cuồng tín, người ngu tuần, hay một người cuồng tín,” tôi không quan tâm đến những gì họ nói. Điều đó không làm cho

tôi thay đổi một chút nào. Tôi đã bắt đầu. Tôi đã quyết định dứt khoát, và tôi sẽ ra đi.

¹³³ Vậy thì, ông là người duy nhất có thể cho nàng sự an nghỉ, khỏi sự mệt mỏi từ những cánh đồng mót lúa.Ồ, thật là rất êm dịu khi, Bô-ô, khi ông tìm thấy nàng ngoài đồng. Tôi không thể bỏ qua điều này. Bô-ô tìm thấy nàng ngoài đồng. Ông nói, “Kìa.” Ông nói, “Nàng là ai?”

Nói, “Tên tôi là Ru-tơ.”

“Ồ, cô gái Mô-áp mà đến kiêu ngạo với chúng tôi.”

“Vâng.”

¹³⁴ “Ta đã nghe nói về nàng. Nàng chớ đi đến những ruộng khác.” Chà! Tôi thích điều đó. “Đừng xa khỏi chỗ này. Hãy ở lại ngay đây trong cánh đồng của ta. Ở lại với cánh đồng của ta.” Ông đã yêu nàng. “Hãy ở lại đây. Hãy ở lại với ta. Đừng đi loanh quanh từ nơi này đến nơi khác. Hãy ở lại đây.”

¹³⁵ Nếu bạn tin vào Sứ điệp này, hãy bám lấy Nó. Hiểu không? Bất cứ giá nào, cũng phải giữ lấy Nó. Cứ giữ lấy. “Nếu nó có nghĩa là, hy sinh *điều này*, *điều kia*, hay *điều nọ*. Và tôi phải từ bỏ thói quen uống rượu của tôi, phải bỏ thói ăn cắp, nói dối của tôi. Tôi sẽ giữ đúng với Nó.” Hiểu không?

¹³⁶ Và đã nói lần nữa, ông nói, “Bây giờ, họ sẽ không được làm phiền nàng, bởi vì ta đã ra lệnh cho những người trai trẻ không được sỉ nhục nàng.” A-men. Tôi thích điều đó, sự che chở của người. Ai đã nói điều đó? Chúa mùa gặt.

¹³⁷ Hãy cẩn thận. “Đừng đụng đến kẻ được xức dầu của Ta. Đừng làm hại đến những tiên tri của Ta.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Vì quả thật, Ta nói cùng các ngươi, thà buộc cối đá vào cổ các ngươi, và quăng các ngươi xuống biển, còn hơn là để các ngươi gây cho, một trong những đứa nhỏ này của Ta phạm tội.” Đúng chứ? [“A-men.”] “Đừng gây cho chúng phạm tội.”

“Ta đã ra lệnh cho họ không được đụng đến nàng.”Ồ, hãy xem thế gian đó! Nó là kẻ bách hại. Họ có giờ của họ đang đến.

¹³⁸ Rồi ông đến gặp những người trai trẻ, những người khác. Ông nói, “Này, nàng đang mót lúa để sống. Bây giờ, ta muốn

những con gặt các người...những thiên sứ các người,” nói cách khác. Đó là họ là gì. Nói, “Ta muốn thiên sứ các người, những con gặt các người, thỉnh thoảng, làm rơi vài gié lúa, bỏ rớt.” Ôi! “Đừng để tất cả điều đó làm nàng mệt mỏi. Nhưng thỉnh thoảng, hãy để cho nàng nghe một Sứ điệp tốt. Hãy để quyền năng tuyệt vời của Thánh Linh bao phủ trên Nàng, thỉnh thoảng, để Nàng biết rằng Ta vẫn ở đó. Hãy thực hiện loại chữa lành nào đó ở giữa Nàng. Tổ cho thấy loại dấu kỳ hay phép lạ nào đó, để Nàng sẽ biết rằng Ta ở giữa Nàng.” Chính là thế.

¹³⁹ Anh em không thấy họ là một ít người sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi hy vọng chúng ta tìm thấy một vài người sáng nay, phải không? [“A-men.”] Một nắm lúa mạch tươi. Chúa làm điều gì đó mà Ngài thường làm. Điều gì đó mà chúng ta biết Ngài làm. Ngài là Chúa của Mùa gặt. Ngài là Đấng duy nhất có thể làm rơi nắm đó. “Ta sai các Thiên sứ xuống buổi nhóm đó sáng nay. Ta muốn họ làm một điều nào đó, nào đó. Ta sai Họ, và Họ sẽ làm điều đó.” Ô, chao ôi.

¹⁴⁰ Bấy giờ, ở đây, nàng phải chịu phần hổ thẹn, để nằm xuống, bị gọi là bất kỳ điều gì nàng muốn. Nàng có thể bị gọi là gái điếm, anh em biết đấy. Nàng có thể bị gọi là người đàn bà có tiếng xấu, tuy nàng không phải. Và nàng tuân theo chính xác những luật lệ mà được đặt xuống cho nàng. Vì vậy nàng đi đến và che phủ chính nàng, với cái mền mà ông đã đang đắp. Nàng sẽ đi đâu? Đến mồ mả. Nàng sẽ đi đâu? Nơi ông đang nằm nghỉ.

¹⁴¹ Đó là nơi tôi đã tìm thấy nó.

Tại dưới thập tự xưa nơi Cứu Chúa tôi đã chết,
Dưới đó tôi kêu khóc xóa muôn tội trắng tinh,
Bởi Huyết xóa bôi tâm tôi sạch an bình.

Kìa trông Suối Huyết tuôn tràn
Từ hông Em-ma-nu-ên phát nguyên;
Tội nhân tắm mình, dưới suối huyết này,
Sạch hết mọi gian ác liền.

¹⁴² Hãy để ý xem Ngài nằm nghỉ ở nơi nào, và nằm xuống ở đó với Ngài. Anh chị em có sẵn sàng đến Đồi Sọ, sáng nay, như tôi đã nói vào Chúa nhật tuần trước không? Anh em đã để ý xem nơi

này trong đời sống mình chưa? Anh em có tự đưa mình đến nơi mà Chúa Jêsus đã chịu đóng đinh trên thập tự không?

143 “Ồ, chúng tôi biết ơn sâu sắc điều đó.” Nhưng còn sự đóng đinh trên thập tự giá của anh em thì sao? Anh em có sẵn sàng nhận lấy con đường với biệt danh ô nhục, như là thánh giết gân, người cuồng tín, hoặc bất cứ thứ gì, bất cứ giá nào không?

144 Anh em đã đánh dấu nơi này không, để anh em đi đến đó và nằm xuống với Ngài, nói, “Chúa ôi, con đây này”? Rồi gì nữa? Kéo cái mền đó mà che phủ trên Ngài, lên trên anh em.

145 Một người nữ đã từng nói với Chúa chúng ta, “Lạy Chúa, xin cho hai con trai tôi, một đứa ngồi bên hữu, và một đứa ngồi bên tả, trong Vương quốc.”

146 Ngài đáp, “Các người có thể uống được chén mà Ta uống không?” Đó là sự bắt bớ đắng cay.

“Có.”

147 “Và các người có thể chịu phép báp-têm mà Ta đã chịu không?” Nằm xuống, kéo mền đó lên che phủ nàng.

148 Ê-li đã được cất lên. Và Ê-li đã ném áo choàng mà ông đã có, phủ lên người Ê-li-sê với Thánh Linh của ông bội phần. Cùng một vật, thật là bội phần. Cùng quyền năng; không nhiều hơn. Không nhiều hơn, không lớn hơn; thật bội phần của Nó.

149 Giống như Môi-se, khi ông mệt mỏi, cha vợ ông nói với ông, nói, “Con đang tự làm đuối sức mình đấy. Hãy cầu nguyện Đức Chúa Trời sẽ lấy Thần của con và đặt Nó trên những người khác.” Và ông đã cầu nguyện.

150 Và Ngài đã lấy Thần đó và đặt Nó trên bảy mươi người khác và bảy mươi người này bắt đầu nói tiên tri. Họ không có thêm quyền năng nào khác. Họ đã có thêm cơ cấu điều hành. Đó là tất cả. Sự việc cũng giống như vậy, chỉ có thêm cơ cấu điều hành.

151 Cũng một thể ấy, ngày nay. Một người không thể làm điều đó. Đức Chúa Trời đã có cơ cấu điều hành của Ngài đang làm việc ở mọi nơi, nhưng cùng một quyền năng đó; cùng quyền năng, cùng Thánh Linh, cùng Chúa Jêsus.

¹⁵² Bấy giờ, lấy cái mền đó, Đức Thánh Linh, khi nàng đã chết đi với chính mình. Để ý nơi ông đã chết, chỗ ông nằm xuống để nghỉ. Rồi nàng nằm xuống, và lấy mền mà đắp trên ông và phủ lên nàng. Và người đã thức giấc, hỏi, “Ai đó?” Ông nói...Nàng đáp, “Tôi là Ru-tơ, người Mô-áp, tớ gái ông.”

¹⁵³ Và ông ngồi dậy. Ông nói, “Ta nhận biết và biết nàng là một người nữ tiết hạnh.” A-men. Ô! Điều đó chắc không làm cho anh em hơi rùng mình chớ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Nàng là một người nữ tiết hạnh.”

¹⁵⁴ Và nàng đã đáp lại điều gì? “Nhưng ông là người bà con gần.” A-men. “Ông là người bà con gần. Ông có thể làm cho tôi. Ông có thể cho tôi chỗ an thân. Tôi đã đến đây và nằm ở đây, không phải một người nữ xấu xa. Tôi đã nằm đây, không phải là một sự phô trương; tỏ cho dân sự thấy tôi có thể nói tiếng lạ, tỏ cho dân sự thấy tôi có thể nhảy múa bằng Thánh Linh, và tỏ cho dân sự thấy tôi có thể la hét. Nhưng tôi đã đến đây bởi vì ông là người bà con gần. Không phải tỏ cho thấy rằng tôi có thể làm điều gì đó quan trọng; nhưng vì ông là người bà con của tôi. Tôi đến bởi vì ông là người bà con gần, và ông là người duy nhất có thể cứu chuộc tôi.”

¹⁵⁵ Thấy thái độ của người—người trở lại với Đấng Christ, với Hội thánh không? Thấy không? Thấy không? “Ông là người bà con gần của tôi.”

¹⁵⁶ Và ông nói, “Nàng là người nữ tiết hạnh. Và ta là người bà con gần của nàng. Bây giờ, hãy đắp mền lại. Nằm xuống cho đến sáng.” Chà! “Cứ đắp mền đó. Ta là người bà con của nàng. Hãy nằm đó cho đến sáng, nghỉ yên.” A-men. A-men. “Ta là người bà con gần nhất của nàng. Hãy nghỉ yên!” A-men.

¹⁵⁷ Khi buổi sáng đến, trước rạng đông, nàng gom lại một bó lúa mạch to lớn, sáu đấu, tôi nghĩ là vậy, và bỏ nó trong—trong khăn choàng của nàng và về nhà.

Và—và Na-ô-mi nói, “Con gái ta.”

¹⁵⁸ Sau khi bạn đứng dậy từ bàn thờ, và trở về. “Bây giờ điều gì sẽ xảy ra, hử mẹ? Chuyện gì sẽ xảy ra bây giờ?” A-men.

159 “Hãy yên nghỉ.” A-men. “Hãy yên nghỉ, Ru-tơ, bởi vì người đàn ông ấy sẽ không nghỉ ngơi cho đến khi người đã làm trọn giá cứu chuộc.” A-men. A-men. Ngay tại đó nơi tôi đứng. A-men. Ngài sẽ không yên nghỉ cho tới khi Ngài đã làm xong giá cứu chuộc, để cứu chuộc bạn, mọi thứ mà bạn đã mất, mọi thứ bạn đã có.

160 Bây giờ hãy nhớ luật mua chuộc, như chúng ta sắp đi đến chỗ kết thúc, với sự kết thúc của buổi nhóm. Tất cả luật cứu chuộc là đây, mà, trước khi một người đàn ông có thể chuộc lại một tài sản bị mất, người đó phải là người bà con gần nhất. Và điều tiếp theo, người ấy phải là người đàn ông ngay thẳng, người công bằng, để làm điều đó. Và rồi người đó phải có đủ tiền, để làm điều đó. Và rồi người đó phải làm chứng công khai rằng mình đã làm điều đó. Và từ đó trở đi, nó là tài sản của người.

161 Vậy bây giờ hãy xem nào. Bô-ô tượng trưng cho Đấng Christ. Bây giờ, Ru-tơ tượng trưng cho Hội thánh, anh em, người tín đồ. Và bây giờ, Đức Chúa Trời, trong Cựu Ước, cách duy nhất mà Ngài có thể đến và chuộc lại những gì đã bị mất, Đức Chúa Trời phải đến làm người bà con với con người. Và cách duy nhất mà Đức Chúa Trời có thể trở thành người bà con với con người, là trở thành một trong số họ. A-men.

162 Tôi khác với Billy Graham, về ba ngôi riêng biệt trong bốn tánh Đức Chúa Trời, hoặc bất kỳ giáo sư nào khác tin thuyết ba ngôi, về điều đó. Tôi tin vào ba ngôi, dĩ nhiên, nhưng không phải trong cách đó, họ là ba ngôi. Họ là Một. Câu chuyện đó ở đó, một mình, không có gì khác ngoài điều đó, sẽ chứng minh nó.

163 Đức Chúa Trời trở thành con người. Ngài phải trở thành người chuộc sản nghiệp. Và Ngài không thể là Đức Chúa Trời, và chúng ta những tội nhân, những tạo vật của sự sáng tạo của Ngài, thọ tạo của sự sáng tạo của Ngài, bởi vì chúng ta không thể là người chuộc sản nghiệp ở đó. Vì vậy, Đức Chúa Trời đã trở thành con người, người đó có thể đã trở nên Đức Chúa Trời, trở nên Đức Chúa Trời. A-men.

164 Chúng ta, là con người, những tội nhân, Đức Chúa Trời đã trở thành tội nhân, nhận lấy tội lỗi của chúng ta trên Ngài. Không biết tội lỗi, tuy nhiên đã trở thành tội nhân bởi vì tội lỗi của chúng ta đã được chất trên Ngài. Để chúng ta...Ngài trở thành

tôi, để có thể tôi trở thành Ngài. Hiếu không? Ngài trở thành một tội nhân, để tôi có thể trở thành con trai của Đức Chúa Trời. Ngài trở thành một tội nhân, để anh em có thể trở thành con trai của Đức Chúa Trời. Và bây giờ chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, bởi vì Đức Chúa Trời đã trở nên người bà con khi Ngài mang lấy hình hài của xác thịt chúng ta, được sinh ra bởi một người nữ. Đức Chúa Trời! Không phải người nào khác; Đức Chúa Trời, chính Ngài.

¹⁶⁵ Ti-mô-thê Nhất 3:16 nói rằng:

...đều cho sự mầu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm: vì Đức Chúa Trời đã được bày tỏ trong xác thịt,...Đức Chúa Trời!

Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Và Lời đã trở nên xác thịt...

¹⁶⁶ Lời, đã trở nên con người, trở thành một người bà con. Ngài trở thành một con người. Ô! Ngài đã chết, để qua sự chết của Ngài tôi có thể trở nên Sự sống. Ngài trở thành một tội nhân, để qua sự công bình của Ngài tôi trở nên...có Sự sống. Ngài trở nên nghèo nàn, để tôi, qua tài sản của Ngài, tôi có thể được trở nên giàu có. Ngài trở nên những gì tôi đã có, để tôi có thể, nhờ ân điển của Ngài, trở thành những gì Ngài có. Ô, chao ôi! Rồi, nói về quyền năng của Đức Chúa Trời! Vậy thì, đó chính xác là lời Kinh Thánh. Và đó là những gì lời Kinh Thánh nói.

¹⁶⁷ Để chúng ta có thể là...Những gì tình yêu, Cha đã được tuôn đổ trên chúng ta, đã tuôn đổ trên chúng ta, để chúng ta là những tội nhân, những người lạ, xa cách Đức Chúa Trời, có thể được kéo gần với Đức Chúa Trời, đến mức mà chúng ta trở thành các con trai và con gái của Đức Chúa Trời, không phải là những đầy tớ. Hội thánh dân Ngoại thì không bao giờ là một đầy tớ. Không, thưa quý vị. Hội thánh dân Ngoại là con trai và con gái. Anh chị em là các con trai và con gái của Đức Chúa Trời, mà đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Vậy thì, nếu như anh chị em là đám Ợt-ba, và quay trở về không? Nhưng nếu anh chị em tiếp tục đến với Đức Thánh Linh, anh chị em trở thành các con trai và con gái.

¹⁶⁸ Vậy thì, các con trai và con gái, ai có quyền lực nhất trước Đức Chúa Trời? Thiên sứ là gì? Một Thiên sứ là một đày tớ. Đứng không? Họ là đày tớ của Ngài. Anh chị em là gì? Con trai và con gái của Ngài. Ai có quyền nhất trên Thiên đàng, thế thì, một tội nhân mà đã được cứu bởi ân điển, hay một Thiên sứ trưởng đang đứng bên phải Ngài? Tội nhân, đã được cứu bởi ân điển, có nhiều thẩm quyền trên Thiên đàng hơn Thiên sứ trưởng đứng bên cạnh Ngài, không có tội, bởi vì người đó là con trai. Con trai có quyền hơn đày tớ, dĩ nhiên.

Ồ, chúng ta quên chúng ta là gì. Chúng ta quên, nhiều lần, điều gì đã dựng nên những gì chúng ta hiện có. Sau khi chúng ta trở thành những gì chúng ta hiện có, thì chúng ta quên cách mà chúng ta đã có ở đây. “Khi Chính Đức Chúa Trời...”

Ồ, tình yêu Cha thật đáng quý biết bao
Ban cho dòng dõi sa ngã của A-đam;
Ban cho Con một của Ngài chịu khổ
Và cứu chuộc chúng ta bởi ân điển Ngài.

Ồ, thật chúng ta từng biết!

Giữa những tảng đá nứt ra và bầu trời đen tối
Cứu Chúa của tôi gục đầu Ngài và chết;
Tấm màn mở toang lộ ra con đường
Đến sự vui vẻ của Thiên đàng và ngày bất tận.

Tôi nay đang đứng, trên Đấng Christ, vững như
Đá tảng;
Tất cả chỗ đứng khác dường cát lún trôi.

Khi tôi quan sát thập tự kỳ diệu
Trên nơi Chúa Vinh hiển đã chết,
Tôi coi mọi tội tôi đã mất hết rồi.

¹⁶⁹ Đúng vậy. Một người nói:

Sống, Ngài yêu tôi; chết, Ngài đã cứu tôi;
Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa;
Sống lại, Ngài xưng công bình nhưng không
mãi mãi:
Rồi đây Ngài đến.Ồ, ngày vinh hiển thay.

¹⁷⁰ Đó là chủ đề của Hội thánh. Đó là quan điểm của Nó. Đó là thực chất của Nó. Thế gian này được tắm bằng Huyết của Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp này, để chuộc lại dòng dõi sa ngã của A-đam.

¹⁷¹ Chú ý, Ngài đây này, một Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Vậy thì, điều đầu tiên, Ngài phải là một người xứng đáng. Ai xứng đáng hơn Đấng Christ, hơn Chúa Jêsus? Rồi, điều kế tiếp, Ngài phải có tiền. Ngài phải có khả năng làm điều đó. Ngài làm chủ Thiên đàng. Ngài đã chứng minh Ngài đã làm. Ngài có thể lấy năm cái bánh và hai con cá, và nuôi năm ngàn người, còn thừa năm giỏ đầy, sau đó. Ngài có thể bơm nước ra từ giếng và hóa nó thành rượu. Ngài có thể kéo được một con cá ở đại dương, và lấy được đồng tiền ra khỏi miệng nó, bằng vàng. A-men. Ngài không phải là một...

¹⁷² Nhưng Ngài trở nên nghèo, không chỗ gối đầu Ngài. Ngài trở thành Người Bà Con. Không phải là Người Bà Con với những người giàu có; một Người Bà Con của tất cả mọi người. Ngài đóng vai trò là người cứu chuộc.

¹⁷³ Rồi ông phải làm những gì? Rồi ông phải làm chứng công khai. Sáng hôm sau, Ru-tơ nói...Hay, Na-ô-mi nói, “Hãy yên nghỉ, Ru-tơ. Mọi việc sẽ ổn thỏa bây giờ, vì con đã tìm thấy ơn trước mặt ông ấy.”

¹⁷⁴ Đức Chúa Trời ôi, xin để tôi làm điều đó. Hãy để tôi được ơn trước mặt Ngài. Rồi khi buổi sáng lộ ra:

Thời gian sẽ không còn nữa, khi tiếng loa Chúa
sẽ vang lên từ trời,
Và bình minh lộ ra, cõi Đời đời, sáng choang
đẹp tươi;
Và khi mọi con cái được cứu trên đất sẽ nhóm
bên kia kia bờ rồi,
Giờ danh sách khởi xướng, tôi sẽ có ở đó.

¹⁷⁵ Hãy yên nghỉ bây giờ, chờ đợi sự cứu chuộc trọn vẹn. Chú ý, tôi có Nó, của—của cằm của Nó, bây giờ. “Tôi mang về nhà một áo tơ đầy lúa mạch. Tôi đã đến đó.” Ông đưa nó cho nàng, đong nó ra, sáu đấu lúa. Sáu, có nghĩa là, “sáu ngàn năm tồn tại của

thế gian.” Ngày của con người là sáu. Con người được tạo ra vào ngày thứ sáu. Có sáu ngàn năm để thế giới được dựng nên, trong ngàn thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ ngơi. Sáu ngàn năm Hội thánh sẽ lao khổ chống lại tội lỗi, bằng Quyền năng của Đức Chúa Trời của những ổ bánh mì lúa mạch này, và rồi đi vào sự Yên nghỉ Đồi đồi. Đúng. Yên nghỉ, chờ đợi. Sáu đầu lúa mạch tốt mà ông ta đặt vào trong đó, để nòng mang cho đến khi thì giờ của sự cứu chuộc trọn vẹn. Tôi rất vui mừng tận hưởng nó.

¹⁷⁶ Bây giờ, nhanh lên, chúng ta hãy đi đến hồi kết của nó. Bây giờ chúng ta nhận thấy, bây giờ, rằng, sáng hôm sau, khi nòng thức giấc, nòng hạnh phúc, chờ đợi. Và con người đó đã đến. Ông đi xuống. Ông có một người bà con khác mà thật sự có quyền hơn về người nữ đó, trước tiên. Tôi còn thì giờ nói đến điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, chỉ một phút thôi, và chúng ta sẽ nói phần đó, dù sao đi nữa.

¹⁷⁷ Một điều kế tiếp đó trong câu chuyện, mà có sự lựa chọn về anh em, là ma quỷ, bởi vì anh em đã phạm tội. Và trước tiên anh em thuộc về nó, bởi vì, anh em đã là, anh em là tài sản của nó. “Vì anh em được sanh ra trong tội lỗi, được hình thành trong sự gian ác, đến với thế gian nói dối.” Và người ấy không thể mua chuộc điều đó. Hiểu không? Người ấy không thể mua chuộc nó. Vì vậy, Đấng Christ đến và làm người, để lấy đi tội lỗi của chúng ta, để mua chuộc chúng ta. Anh chị em biết điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và người khác không thể làm điều đó. Ma quỷ không thể chết cho tội lỗi, bởi vì nó chính là kẻ làm hư hoại đã gây nên tội lỗi. Hiểu không? Nó không thể. Người ấy đã làm hư hỏng quyền thừa kế của mình, kẻ khác. Và Sa-tan sẽ làm hại quyền thừa kế của người đó, bởi vì nó là ma quỷ. Nó không thể trở thành ma quỷ khác được, để lấy đi tội lỗi, nguyên tội. Nó không thể trở thành tội lỗi, bởi vì nó đã có tội rồi. Nhưng, Đấng Christ, thì vô tội, trở thành một tội nhân. Ngài có thể cứu chuộc chúng ta. Halêlugia! Chúng ta được cứu chuộc. Chúng ta được *cứu chuộc*, nghĩa là, “được mang trở về.” Chúng ta được cứu chuộc.

¹⁷⁸ Vì vậy, sáng hôm sau, thì ông phải làm chứng công khai. Ông đi xuống và gặp người này ở cửa thành, trước mặt các trưởng

lão. Và đó phải là trong một nơi công cộng. Và ông nhìn vào mặt người đó. Ông nói, “Anh có thể chuộc nàng không?” Bây giờ, nếu người đó phải chuộc Na-ô-mi trước, để có được Ru-tơ; và Đấng Christ phải cứu chuộc hội thánh Do Thái, trước tiên, để có được trong Nàng Dâu dân Ngoại. Nàng đến cùng với Na-ô-mi, như là một người xa lạ từ nước khác, một người Mô-áp, người ngoại giáo. Đó là chúng ta, những dân Ngoại, một người ngoại giáo. Và hãy nhớ, ông phải—ông phải chuộc Na-ô-mi. Và khi ông chuộc Na-ô-mi, ông có tất cả những gì mà bà có.

179 Hãy nhớ, khi Đấng Christ đến, Ngài không hề nói về Hội thánh dân Ngoại. Nó là, đi đến dân của chính Ngài, “Ngài đã đến trong dân Ngài. Song dân Ngài chẳng hề nhận lấy.” Ngài luôn hướng đến dân Ngài. “Đừng đi đường đến dân Ngoại. Đừng vào Sa-ma-ri, song thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. Và khi các người đi đường, hãy rao giảng Phúc âm, chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết, đuổi quỷ. Các người đã được lãnh không, thì hãy cho không.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Sai họ đi, từng cặp. Đi trước tiên... Và Ngài phải cứu chuộc hội thánh đó. Và khi Ngài cứu chuộc hội thánh đó, Ngài đã lấy Nàng Dâu dân Ngoại. A-men. Đó là sự mặc cả trong điều đó. Hiểu không? Ngài đã lấy Nàng Dâu khi Ngài chuộc lại hội thánh.

180 Bây giờ, Bô-ô, ông phải làm chứng công khai... Ông nói, “Anh có thể chuộc nàng không?”

Người ấy trả lời, “Không.”

181 Rồi ông phải làm chứng công khai. Ông cởi giày mình, và ném nó cho người đó. Nói, “Các ông làm chứng đấy. Hãy để tất cả dân Y-sơ-ra-ên biết rằng tôi đã chuộc Na-ô-mi, và tôi cũng nhận lấy Ru-tơ.” A-men. “Tôi lấy Ru-tơ làm vợ.” Đó là ai? Chúa của mùa gặt. A-men. Nàng kia kia. “Tôi đã chuộc Na-ô-mi, và tôi lấy Ru-tơ. Và Ru-tơ sẽ là vợ tôi.”

182 Họ sẽ nói gì? “Nguyện nàng giống như—giống như Lê-a và Ra-chên và họ, đã làm tăng lên nhiều ngàn người,” và nàng đã, đúng thế, “cho nhà Y-sơ-ra-ên. Nguyện nàng sẽ như thế.” Và, hãy xem, ông đã làm một thử nghiệm, làm chứng công khai.

183 Chúa Jêsus đã làm gì, để làm điều đó? Ngài đã làm chứng công khai. Khi, Sa-tan không thể chết vì tội lỗi bởi vì nó là tội nhân. Nó là cha của tội lỗi. Nhưng, Chúa Jêsus, Đấng vô tội, Chúa của Thiên đàng, Đấng không phải chết, đã đến và làm chứng công khai bằng cái chết, treo lên giữa trời và đất. Một lời chứng công khai; Ngài bị lột bỏ áo quần Ngài, và bị treo lên giữa trời và đất, trong xấu hổ. Và đã chết, một cái chết đầy tội lỗi, xấu hổ, để chuộc chúng ta. Một lời chứng công khai! A-men.

184 Ngài đã làm gì? Bị hất ra khỏi sự công bình của chính Ngài; bị đá ra khỏi sự vinh quang của chính Ngài. Bị đá ra... “Ta có quyền. Ta có thể nói với Cha Ta, và ngay lập tức Ngài sẽ sai đến cho Ta hai mươi đạo binh Thiên sứ.” Họ có thể thay đổi tình thế. Một Thiên sứ đã có thể làm điều đó. Ngài có thể gọi hai mươi đạo binh. Đó là khoảng bốn mươi ngàn Thiên sứ. Họ đã có thể làm gì? Ngài phán, “Ta có thể nói với Cha Ta, ngay lập tức, điều đó ngay bây giờ, Ngài sẽ sai đến cho Ta hai mươi đạo binh. Các đạo binh Thiên sứ sẽ đến đây và đảm nhận nhiệm vụ này.” Người sẽ làm gì? Người sẽ hủy diệt thế gian, trong một giây. Cứ xem, Ngài đã có hàng ngàn Thiên sứ có thể đến. Hiểu không? Nhưng Ngài hất bỏ điều đó ra ngoài. Ngài đặt sang một bên. Ngài bỏ tất cả chức tước cao trọng của Ngài, mọi thứ, sang một bên, và trở thành một tội nhân và đã chết vì bạn và tôi.

185 Bây giờ, để kết thúc, chúng ta có thể nói điều này, để kết thúc. Ông đã làm—ông đã làm điều đó. Rồi ông đã lấy Ru-tơ, và ông đã cưới nàng. Và nàng sanh một trai đặt tên là Ô-bết. Ô-bết là cha của Y-sai. Y-sai là cha của Đa-vít, người là tổ phụ của Đấng Christ, a-men, tổ phụ của Chúa Jêsus.

186 Anh em không thấy sao? Do sự công bình đó, do quyết định rõ ràng đó, Ngài trở thành Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta. Đức Chúa Trời trở thành người bà con với chúng ta, đã đến giáng xuống và trở nên như chúng ta, một con người, chịu đói, chịu khát. “Ta khát. Hãy cho Ta uống.” Và họ đã đưa giấm, mật đắng vào miệng Ngài. Ngài đã khát giống chúng ta. Ngài biết làm sao để không khát.

187 Ngài cũng đau ốm giống như chúng ta. Ngài phán, “Họ chẳng nói cùng Ta lời tục ngữ, ‘Thầy thuốc, hãy tự chữa lấy mình?’”

Nhưng quyền năng vĩ đại của Ngài không dành cho chính Ngài. Ngài có quyền năng để làm điều đó, nhưng Ngài không thể dùng nó cho chính Ngài. Không.

¹⁸⁸ Ngày nọ, người nào đó đã nói với tôi, nói, “Anh Branham, trước khi bất kỳ điều gì xảy ra, anh biết tất cả về điều gì sẽ xảy ra cho anh.”

¹⁸⁹ Tôi đáp, “Ăn tứ đó không phải dành cho tôi. Tôi không thể dùng nó cho chính tôi.” Nó dành cho anh chị em. Anh chị em là người hưởng lợi, không phải tôi. Tôi chỉ là một đầy tớ công chúng của Đức Chúa Trời, dành cho anh chị em.

¹⁹⁰ Thầy giảng là một đầy tớ công chúng. Người chỉ tự giữ mình ở đó. Giống như hoa huệ ngoài đồng, con ong nghệ bay vào, lấy phần của nó. Ong mật bay vào và lấy phần của nó. Người đi ngang qua lấy mọi thứ của nó, và mọi thứ. Nó làm lụng vất vả, ngày và đêm, để giữ sự lộng lẫy của nó. Và mục sư giảng Phúc âm cũng làm như vậy; bước đi trong đường lối của Đức Chúa Trời. Nắm giữ lời chứng của mình, để thế gian có thể dự phần của người, đấy, Ông Mục sư Hoa Huệ. Ông là một người tốt. Chúa Jêsus phán, “Hãy xem nó. Sa-lô-môn không giống như nó.” Đúng vậy. Tiến sĩ Hoa Huệ, tôi nghĩ anh chị em biết tất cả về nó. Hiểu không?

¹⁹¹ “Hãy xem những hoa huệ ngoài đồng, chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ. Ta phán, và, tuy nhiên, Sa-lô-môn, tất cả sự sang trọng của người...” Một hoa huệ phải đấu tranh, ngày lẫn đêm, để có sự rực rỡ để giữ y phục của nó, để giữ hương thơm và các thứ diễn ra. Và những điều khác... Nó chỉ tự mở, và chúng đến và lấy điều đó khỏi nó. Ong và ruồi, và mọi thứ, đến gần, tốt hay xấu, chỉ lấy đi từ nó.

¹⁹² Đó là cách mà đầy tớ sống, thuộc về Đấng Christ, đầy tớ Đấng Christ; tự mở ra, “Cứ lấy từ tôi, hỡi thế gian.” Không có gì dành cho chính người. Nó dành cho những người khác. Đó là những gì Đấng Christ trở thành khi Ngài trở thành người cứu chuộc sản nghiệp cho chúng ta. Ngài trở thành người, mà thế gian có thể dự phần vào sự công bình của Ngài, đấy, và được trở nên con cái của Đức Chúa Trời.

¹⁹³ Vậy thì, họ đã làm gì? Họ đã kết hôn, và qua đó đạt đến điều tuyệt vời này. Rồi Ru-tơ được ban thưởng, bằng việc lấy Đấng Christ...hay lấy Bô-ô làm chồng nàng. Mà, Hội thánh được thưởng, khi Chúa sẽ Tái lâm, vào một buổi sáng rực rỡ và đẹp trời đó. Chúng ta đang yên nghỉ, chờ đợi bây giờ. Điều đó sẽ đến. Vậy thì, tại sao? Nó đã được mua chuộc.

¹⁹⁴ Bây giờ, một trích dẫn nữa trước khi tôi rời khỏi, để bắt đầu hàng người xin cầu nguyện. Một lời trích dẫn nữa. Tôi tìm kiếm, sáng nay, từ ngữ *cứu chuộc*. Tôi chỉ...Xin lỗi, các anh em Arminian của tôi, nhưng tôi chỉ phải đưa điều này vào; không làm tổn thương, nhưng chỉ làm anh em suy nghĩ. Tim ý nghĩa của *sự cứu chuộc* là gì. Sự cứu chuộc, thực sự được áp dụng, trong từ Hy Lạp, để lấy một nô lệ từ chợ. Tôi không thể đánh vần từ Hy Lạp ngay bây giờ, nhưng nó có nghĩa, “lấy một nô lệ từ chợ về,” để *cứu chuộc*.

¹⁹⁵ Một người đã làm một điều gì đó sai trật, vì vậy, ông ấy, ông chủ của anh ta đã bán anh ta làm nô lệ, thực ra là đi vào sự chết. Và anh ta ở trong chợ, anh ta là một nô lệ. Nhưng một người đến, một người xứng đáng mà có đủ khả năng để làm điều đó, và tìm thấy người này, và tìm thấy ơn trước mặt ông ấy, ông cứu anh ta. Điều đó đem anh ta ra khỏi chợ nô lệ, và đem anh ta ra với chính mình. Chú ý. Và người nô lệ đó, đã từng được cứu một lần, có thể không bao giờ được bán trong chợ lần nữa. A-men. Có thể không bao giờ được bán một lần nữa. Anh ta được đóng dấu. Và nếu anh ta đủ thời hạn, một lần, được chuộc lại rồi, thì không ai có thể, không bao giờ, bán anh ta làm nô lệ lại lần nữa.

¹⁹⁶ Ô, cảm tạ Đức Chúa Trời, khi một người đã một lần đến với Đấng Christ và được chuộc bởi Huyết báu, ma quỷ có thể không bao giờ làm bạn trở thành người nô lệ lần nữa. Bạn chắc chắn ở trong Huyết của Chúa Jêsus Christ cho đến ngày cứu chuộc của bạn. Một người nô lệ, nhìn xem điều đó trong Xuất Ê-díp-tô ký, và tìm thấy thử đó không phải là luật của người Lê-vi không. Tôi muốn nói, trong Lê-vi ký, xem thử đó không phải là luật pháp. Một người nô lệ, đã từng được chuộc một lần, có thể không bao giờ bị bán làm nô lệ lần nữa. Đúng vậy.

197 Ô, tôi thật vui mừng! Tôi rất sung sướng biết rằng Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta, rằng Đức Chúa Trời trên Thiên đàng, Đấng là Thánh Linh, đã xuống thế gian và trở nên xác thịt; trở nên giống như tôi, trở nên giống như anh em đây; và nhận lấy hình hài xác thịt đầy tội lỗi, không biết tội lỗi, để tội lỗi của chúng ta có thể chất trên Ngài; và trở nên người chuộc sản nghiệp cho chúng ta, làm chứng công khai về cái chết, trả giá đủ cả.

198 Và Thánh Linh của Đức Chúa Trời làm chứng lại. Bức màn, đèn thờ bị xé, từ trên chí dưới. Không phải từ dưới lên đỉnh, nhưng mà từ trên đỉnh xuống dưới; tỏ cho thấy đó là Đức Chúa Trời, chính Ngài, xé nó ra, từ Trên. Xé nó từ trên xuống dưới, và mở ra lối đi. Và những khối của tế lễ bị lật lên, và tia chớp chia ra xuyên qua bầu trời giận dữ, đen kịt. Mặt trời lặn giữa ban ngày. Những ngôi sao cũng từ chổi chiếu sáng. Và mọi vật đưa ra lời chứng, “Chúng ta được cứu chuộc.” Halêlugia!

Chúng ta hãy cầu nguyện. [Một anh em nói tiên tri—Bt.]

199 Với đầu anh em cúi xuống giờ này, chỉ một lát. Đó là lời tiên tri, kêu gọi hội thánh, sau Sứ điệp.

200 Bây giờ nếu có người nào đó ở đây mà không biết Ngài, đời sống của bạn không đúng, xin mời bạn đứng lên đây bây giờ trong sự hiện diện của cử tọa này, trước mặt của Đức Chúa Trời, tin nhận Ngài làm Cứu Chúa của mình. Nước có trong hồ cho phép báp-têm. Nếu ai đó đang chờ đợi bắt đầu lễ báp-têm, ngay lập tức.

201 Trong khi chúng ta cúi đầu, chúng ta sẽ tiếp tục giây lát lúc này bằng việc hát bài *Tôi Sẽ Đi Qua*. Xin cứ cúi đầu giờ này.

Tôi sẽ đi qua, vâng, tôi sẽ đi qua,
 Tôi sẽ trả giá, dù bất cứ điều gì những người
 khác làm;
 Tôi sẽ nhận con đường đồng chịu sự khinh
 miệt với Chúa;
 Tôi đã bắt đầu với Chúa Jêsus, và tôi sẽ đi qua.
 Tôi sẽ đi qua, vâng, tôi sẽ đi qua. Tôi...

Bạn có thực sự hiểu điều đó bây giờ không? Nếu hiểu, hãy đến trên đây và đứng.

...dù bất cứ điều gì những người khác làm;
 Tôi sẽ nhận lấy con đường...

Bạn có sẵn sàng trung thành, như bà Na-ô-mi không?

Tôi đã bắt đầu với Chúa Jêsus, và tôi sẽ đi qua.
 Từ máng cỏ ở Bết-lê-hem đã đến một Khách Lạ,
 Trên đất tôi mong được giống như Ngài;
 Suốt cuộc hành trình đời sống từ đất đến miền
 Vinh hiển,
 Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.
 Được giống như Chúa Jêsus,...

Bạn có muốn được giống như Đấng Cứu Chuộc của mình không?

...giống như Chúa Jêsus,
 Trên đất tôi mong được giống như Ngài;
 Suốt cuộc hành trình đời sống từ đất đến miền
 Vinh hiển,
 Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.
 Chiếu sáng trên con, Chúa ôi, chiếu sáng trên
 con,
 Ánh Sáng từ Hải đăng chiếu sáng trên con;
 Chiếu sáng trên con, Chúa ôi, chiếu sáng trên
 con,
 Hãy để Ánh Sáng từ Hải đăng chiếu sáng trên
 con.
 Được giống như...

Có người nào khác muốn được giống như, bên cạnh Ngài không? Có ai khác đến bây giờ và quỳ gối ở đây với người nữ trẻ tuổi này, như cô ấy quỳ gối không? Nhận lấy, giống như Ru-tơ, nhận lấy con đường của mình sáng nay.

...giống như Ngài;
 Suốt cuộc...đất đến miền Vinh hiển,
 Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.
 Chỉ được giống như Jê-...

Ai khác đến bây giờ. Hãy bước xuống đây và quỳ gối xuống, như người nữ ở đây. Các bạn đã bắt đầu chưa? Các bạn sẽ đặt tay mình vào tay Ngài chứ?

Tôi muốn được giống như Ngài;
Suốt cuộc hành trình đời sống từ đất đến miền
Vinh hiển,
Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga *Được Giống Như Ngài*—Bt.]

²⁰² Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, trong khi hội thánh đang ngân nga bài hát này, “được giống như Chúa Jê-sus,” người nữ này, sáng nay, đã bước ra, như Ru-tơ. Ina Bell, đang đến giống như Ru-tơ ngày xưa. Cho dù giá nào đi nữa, cô ấy đến để trả giá đó. Cho dù gì đi nữa...dù cô bị cười nhạo, hay làm trò cười, cô ấy đang nhận lấy vị trí đó bây giờ, đứng ở đây, xưng tội lỗi của mình. Quỳ gối xuống, đánh dấu nơi mà Chúa vĩ đại của mùa gặt nằm xuống tại thập tự. Và ở đó nhận lãnh Thánh Linh của Ngài, ân điển của Ngài mà đã phán với cô khi Lời Chúa đến, giống như Na-ô-mi ngày xưa, trực tiếp. Và Nó đập vào đúng người, đúng chỗ. Và bây giờ cô ấy đến nhận nơi của một người tin, quỳ gối tại thập tự giá, ở đó nơi mà cô xưng nhận tội lỗi của mình, vứt bỏ tất cả cuộc đời cũ, và trở thành một người mới trong Chúa Cứu Thế Jê-sus.

²⁰³ Sáng nay, chúng con cầu xin, Cha ôi, để mỗi người lạ trong tòa nhà này, mọi ông, bà, chàng trai, hay cô gái nào, mà không biết Ngài, đừng bỏ qua những Lời này, Chúa ôi. Chúng con thật sự không biết giờ nào chúng con đứng trước sự Phán xét. Tuy nhiên có thể hôm nay nhiều người trong số chúng ta phải đến. Có thể trước khi chúng con về đến nhà, một tai nạn sẽ xảy ra. Có thể...Một bệnh tim có thể tấn công chúng con. Chúng con không biết. Ôi Đức Chúa Trời, xin để chúng con chuẩn bị, giờ này, trong khi Thánh Linh hiện diện ở đây, trong khi chúng con chứng kiến rằng Ngài đang ở đây, trong khi Đức Chúa Trời trên Trời, bằng tất cả lòng nhân từ vô bờ bến của Ngài, thì ở đây nhận chúng con vào.

²⁰⁴ Xin ban cho chúng con ân điển Ngài, Chúa ôi. Xin ban cho những người khác, đến trước tòa giảng, sáng nay, và tin nhận

Đấng Christ làm Cứu Chúa, như người nữ này đang làm bây giờ. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin thương xót cô ấy, biết rằng những người của cô ấy...Anh trai của cô ấy đang ngồi ở đây trên bục giảng với con. Chị của cô ấy, Wood, đang ngồi ở phía sau đó; mẹ và bố đều đang ngồi đây. Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con cầu xin sự thương xót. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Ngài biết những gì trong lòng con. Con cầu xin sự tuôn đổ của Ngài về Huyết Ngài, trong sự thương xót, sẽ đến vào ngay giờ này. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ban cho, trong khi chúng con đang chờ đợi những người khác, xin cho những người khác, cũng đến, Cha ôi, và được làm hòa với Đức Chúa Trời qua Đấng Christ.

²⁰⁵ Và bây giờ, trong khi chúng ta đang chờ đợi lúc này và đang tự hỏi, chúng ta sẽ hát lần nữa.

Chiếu sáng trên con, Chúa ôi, chiếu sáng trên con.

Hãy để Ánh Sáng từ Hải đăng chiếu sáng trên con.

Được rồi. Vâng.

Chiếu sáng trên...

Sẽ có thêm người khác đến nữa chứ?

...chiếu sáng trên con,

Hãy để Ánh Sáng từ Hải đăng chiếu sáng trên con;

Chiếu sáng trên con, Chúa ôi, chiếu sáng trên con,

Hãy để Ánh Sáng Ngài từ Hải đăng, chiếu sáng trên...

Nó sẽ làm gì cho tôi?

Được giống như Chúa Jêsus, được giống như Chúa Jêsus,

Trên đất tôi mong được giống như Ngài;

Suốt cuộc hành trình đời sống từ đất đến miền Vinh hiển,

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

²⁰⁶ Lạy Đức Chúa Trời là Cha, đó thật sự là lời chứng của chúng con. Chúa ôi, chúng con muốn được giống Ngài, nhu mì và thấp hèn, khiêm nhường, tử tế, luôn luôn tha thứ cho những ai đang ngược đãi Ngài và làm điều sai trái. Chúng con—chúng con muốn đi con đường đó. Chúng con cảm ơn Ngài vì người nữ này đã đến sáng nay. Làm sao chúng con biết cuộc đời này rồi sẽ ra sao, sau một lát? Có thể qua tất cả những lỗi lầm và những sự việc trong đời của cô ấy, như tất cả chúng con đã làm, thấy chúng đã lắng sâu xuống dưới trận lụt sáng nay. Con cầu xin, Đức Chúa Trời, để người nữ này sẽ sống một cuộc đời hiến dâng mà sẽ dẫn tất cả những người bạn của cô ấy đến với kinh nghiệm này. Xin cho cô không dừng ở đây, nhưng tiếp tục đi vào miền đất hứa, đánh dấu nơi đó và nằm xuống, nhận lãnh Đức Thánh Linh ở đó. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁰⁷ Nếu có thêm ai ở đây nữa, Cha ôi, mà sẽ đến, và không đến, xin cho Thánh Linh Ngài không rời bỏ họ. Xin cho họ không yên nghỉ, ngày hay đêm, cho đến khi họ, cũng đến, có cùng quyết định này. Không gay gắt, Chúa ôi, nhưng, Ôi Đức Chúa Trời, biết những gì họ đang bỏ qua. Biết những gì sẽ xảy ra vào Ngày đó, để nghe Ngài phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, các người là những kẻ làm công gian ác kia. Sáng hôm đó, tại Phố Eight và Penn, Ta đã gọi người, mà người đã không đến.” Ôi Chúa, thật là một giờ khủng khiếp sẽ dành cho họ, khi chúng con được cân trên bàn cân và thấy thiếu kém. Cha ôi, xin nhậm lời hầu cho điều đó sẽ không bao giờ đến với bất kỳ ai trong sự Hiện diện Thiên liêng. Nguyên xin tất cả họ đều được cứu. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁰⁸ Chúng ta muốn cảm tạ Chúa, sáng nay, vì sự nhân từ và sự tốt lành của Ngài. Tôi cảm ơn tất cả anh chị em đã kiên nhẫn, chờ đợi với tôi rất lâu.

Chị Ina Bell. Tôi...Chị Wood, đó là chị của cô, Anh Charlie. Những gì họ đang cầu nguyện cho, và những gì chúng ta đã cầu nguyện cho, trong một thời gian dài. Chị Ina Bell, mời chị đứng lên, một lát được không? Đó là của Chị Wood...Ủy viên của hội thánh chúng ta tại đây, đó là chị dâu của anh ấy, người đã tin nhận Chúa Jêsus làm Cứu Chúa của mình cách cá nhân sáng nay.

Và bao nhiêu người cầu nguyện đã được...Đức Chúa Trời ban phước cho chị, Chị Ina Bell. Tôi nghĩ tôi đã gọi đúng tên của chị. Đúng thế không? Xin Đức Chúa Trời ban phước cho chị luôn, chị yêu dấu. Và nếu chị chưa bao giờ chịu phép báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, tôi khuyên chị làm điều đó, và nhận lãnh Đức Thánh Linh.

209 Đức Chúa Trời ở cùng chị luôn, ban phước cho người chồng yêu quý của chị ở đó. Tôi đã gặp anh ấy, vài ngày trước đây. Nếu tôi không nhầm, thì tên anh ấy là Stanley. Đúng thế không? Stanley. Chúa ban phước cho anh, Stanley. Ngồi nhà ấm áp, nhưng tôi tin chắc rằng bây giờ nó sẽ ấm áp hơn bao giờ hết. Đức Chúa Trời ở với anh chị luôn, và—và ban cho anh chị ân điển và sự nhân từ Ngài, suốt những ngày tháng trong cuộc đời của anh chị. Và tiếp tục đi theo Chúa. Hãy giống như Ru-tơ bây giờ, Ina Bell, bám chặt ngay vào Điều đó. Cứ tiếp tục tiến lên. Thịnh thoảng sẽ gặp khó khăn, và những con đường sẽ trở nên mờ tối. Nhưng, hãy nhớ, cứ nhìn thẳng xuống nền tảng, và rồi ngược lên hướng về bầu trời, anh chị em sẽ tìm thấy một bàn chân đẫm Máu đi theo suốt con đường lên đó. Ngài sẽ dẫn đường.

210 Bây giờ, ồ, đã trưa rồi, mười hai giờ. Anh chị em vẫn muốn có hàng người xin cầu nguyện chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

211 Billy, ở đâu, loại gì...Anh ấy đã phát thẻ cầu nguyện không? Tôi—tôi chưa hề...Tôi tin anh ấy đã nói với tôi anh ấy phát thẻ cầu nguyện...Ồ, gì vậy? Người nào đó nói với tôi chữ cái và những con số là gì. [Người nào đó nói, “Anh ấy đến kia.”—Bt.] Gì? [Anh Billy Paul nói, “B.”] B. B, một đến một trăm? Năm mươi đến một trăm. Được rồi. B, số một. Họ đã có...

212 Bây giờ, chúng ta có một đám đông, vì vậy chúng ta không thể...Chúng ta sẽ để họ đứng hết, và chúng ta sẽ chỉ để họ đi ngang qua, trong khi tôi đang cầu nguyện cho họ.

213 Bây giờ, bao nhiêu người chưa bao giờ thấy một trong những hàng người xin cầu nguyện? Hãy giơ tay lên cho chúng ta thấy, chưa bao giờ ở trong một trong những buổi nhóm của tôi, đến một hàng cầu nguyện. Ồ, chào ôi! Nhiều anh chị em.

²¹⁴ Ô, bây giờ, chúng ta có thể chỉ cầu nguyện cho dân sự, hoặc chúng ta có thể có sự phân biệt, hoặc không có hàng cầu nguyện nào cả; chỉ gọi ra họ ngay, trong cử tọa. Không có vấn đề gì. Đức Thánh Linh đang ở đây. Vâng, thưa quý vị. Nhưng chúng ta hãy đứng vào hàng cầu nguyện.

Số một, ai có số một, thẻ cầu nguyện chữ B? Số-...Năm mươi. Tôi xin lỗi. Không ai có số một, dĩ nhiên. Được rồi. Thẻ cầu nguyện số năm mươi, ai có? Hãy đến đây, thưa ông. Thẻ cầu nguyện hai...

Năm mươi mốt, năm mươi hai. Thẻ cầu nguyện năm mươi hai. Được rồi. Năm mươi ba. Năm mươi ba. Được rồi. Năm mươi bốn.

Hãy đến lối này, ngay trên đây. Nếu anh em ở phía sau, hãy tiến lên lối này, ở trên đây.

Năm mươi mốt, năm mươi hai, năm mươi ba, năm mươi bốn. Ai có thẻ năm mươi lăm, thẻ cầu nguyện năm mươi lăm? Quý bà, ngay trên đây. Thẻ cầu nguyện năm mươi sáu.

Đứng lên, trên cạnh bức tường, ở đằng kia, nếu quý vị muốn.

Năm mươi bảy, năm mươi tám, năm mươi chín, sáu mươi. Sáu mươi mốt, sáu mươi hai, sáu mươi ba, sáu mươi bốn, sáu mươi lăm.

Busty, quay ngay qua lối đi ngay ở đó, thưa anh, ngay ở đó. Được rồi. Quay ngay qua.

Bao nhiêu người không có thẻ cầu nguyện, và các bạn muốn Chúa chữa lành cho mình? Hãy giơ tay lên. Được rồi. Đó là tất cả những gì các bạn phải làm, chỉ tin điều đó bây giờ. Chỉ tin thôi. Được rồi.

Năm mươi sáu. Tôi đã có số đó chưa? Năm mươi bảy, năm mươi tám, năm mươi chín, sáu mươi. Hãy để họ đứng.

Sáu mươi mốt, -hai, -ba, -bốn, -năm. Hãy để họ đứng. Sáu mươi sáu, sáu mươi bảy, sáu mươi tám, sáu mươi chín, bảy mươi. Hãy để họ đứng.

Tôi không muốn tất cả họ đổ dồn lên cùng một lúc, lý do tôi đang gọi số, lên đến bảy mươi.

Bảy mươi đến tám mươi, đứng lên. Đến trên đây, trên phía này, bảy mươi đến tám mươi. Được rồi. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín. Được rồi.

Tám mươi đến chín mươi, đứng qua đây. Doc, anh hãy giúp họ phía sau đó, nếu anh muốn. Tám mươi đến chín mươi, đứng phía bên này.

Chín mươi đến một trăm, đứng trên phía bên này, ở trên đây. Được rồi.

²¹⁵ Trong khi họ đang xếp hàng, tôi muốn hỏi hội thánh đôi điều. Bao nhiêu người lạ ở đây, chưa bao giờ dự các buổi nhóm của tôi trước đây? Bao nhiêu trong số các bạn? Bao nhiêu người biết rằng không có người nào có thể chữa lành cho người khác, thậm chí một bác sĩ cũng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Không, thưa quý vị. Bác sĩ không phải là người chữa lành. Ông ấy chỉ giúp đỡ tự nhiên thôi. Đức Chúa Trời là đấng chữa lành. Hiểu không? Bác sĩ có thể nối một cánh tay, nhưng ông không thể chữa lành cánh tay. Bác sĩ có thể cắt bỏ ruột thừa, nhưng không chữa lành chỗ mà ông đã cắt được. Bác sĩ có thể nhổ một cái răng, nhưng không thể làm ngừng chảy máu, hay chữa lành nó được. Đức Chúa Trời phải làm điều đó. Đúng thế.

²¹⁶ Bao nhiêu người biết rằng, khi Chúa Jêsus đến thế gian ở đây, rằng Ngài đã không tuyên bố là một người chữa lành? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài là một Người. Ngài phán, “Không phải Ta làm các công việc, nhưng Cha Ta ở trong Ta, Ngài làm các công việc đó.” Đúng vậy không? [“A-men.”] Bao nhiêu người biết, khi Ngài ở đây, điều gì, cách mà...Loại chức vụ gì Ngài đã có khi Ngài ở đây? Ngài đã làm những gì Cha đã tỏ cho Ngài làm. Đúng thế không? [“A-men.”] Bao nhiêu người biết, biết điều đó? [“A-men.”] Tin lành Giăng 5:19, Ngài phán, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con chẳng tự Mình làm việc gì được, nhưng chỉ làm điều chi mà Ngài thấy Cha làm.” Đúng thế không? [“A-men.”] “Điều đó Con cũng làm, y như vậy.”

²¹⁷ Bây giờ, thế thì, Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em tin điều đó, bằng tất cả tấm lòng của mình không? [“A-men.”] Ngài hôm qua và cho đến đời đời không

hề thay đổi. Anh em có tin không, rằng, Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua và đời đời Ngài không hề thay đổi, rằng điều đó có nghĩa rằng Ngài thực sự không hề thay đổi không? [“A-men.”] Được rồi.

218 Ngài không thay đổi như thế nào? Giống như vậy trong mọi nguyên tắc. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài cũng là Đức Chúa Trời, cũng là Đấng Chữa Lành, cũng là—là Đấng Cứu Rỗi. Ngài không hề thay đổi, thái độ không hề thay đổi. Tất cả đều không thay đổi. Đúng thế không? [“A-men.”] Không hề thay đổi. Đúng thế. Thế thì, nếu Ngài đã không hề thay đổi, và hiện nay không hề thay đổi, thì Ngài sẽ làm và hành động giống giống như vậy. Đúng thế không? [“A-men.”] Bây giờ, bao nhiêu người biết rằng điều đó là Lẽ thật? [“A-men.”]

219 Tôi sẽ chỉ mất một lát ở đây. Tôi đang đợi. Trông không có vẻ, với tôi, giống như đó là năm mươi người đang đứng ở đó. (Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn.) Không. Một số trong họ có lẽ về nhà, sớm hơn. Tôi đã thấy vài người rời khỏi phía sau đó. Được rồi, chỉ một hàng nhỏ, ngắn này thôi. Bao nhiêu người thích có hàng này? Bao nhiêu người lạ đối với tôi, trong hàng đó? Hãy giơ tay lên, biết tôi không biết gì về anh em. Hãy giơ tay của tôi...của các bạn lên.

220 Bao nhiêu người ở ngoài đó, những người lạ, biết tôi không biết gì về các bạn? Hãy giơ tay lên, rằng các bạn bị ốm. Được rồi. Bao nhiêu người muốn nhìn thấy hàng người của sự phân biệt, để chúng ta có thể thật nhanh lên và làm xong? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Xin mời các bạn...Vậy thì, không thành vấn đề. Tôi có thể chỉ cầu nguyện cho họ, mang họ đến đúng hàng. Hoặc, họ có thể ngồi xuống, chỉ đi và ngồi xuống. Không thành vấn đề. Đức Thánh Linh phân biệt điều đó, giống như vậy. Anh chị em tin điều đó không? [“A-men.”]

221 Bây giờ, thế thì, nếu là vậy, thì cứ giữ yên lặng, chỉ một lát. Đã trễ một chút rồi, vì vậy chỉ ngồi, một lát thôi. Tôi muốn hỏi anh em đôi điều giờ này.

222 Có thể tôi đang nói ở cái mi-crô bị trục trặc ở đây. Cả hai đều ổn chứ? Cả hai đều được nối vào, được rồi, *cái này* cũng vậy chứ? [Một anh em nói, “Vâng.”—Bt.] Được rồi.

223 Bây giờ, xin giữ yên lặng, một lát. Tôi đang nhìn xuống hàng này, xem thử tôi có biết ai không.

224 Tôi biết người đang đứng ngay ở đó. Bây giờ, tôi biết Earl. Earl, tôi biết anh, Earl Colvin. [Anh Earl Colvin nói, “Mặc dầu, tôi không ở trong hàng người cầu nguyện, Anh Bill. Tôi đã mang người bạn của chúng ta từ Jeffersontown đến.”—Bt.] Ồ, vâng, đúng thế, người đàn ông ở trên đây. Đó có phải là người mà chúng ta cùng đi săn, ở trên Colorado không? [“Anh có lẽ sẽ không nhận ra chúng tôi, chúng tôi bị sụt cân rất nhiều.”] Ồ, chao ôi! Tôi không chắc. Tôi nghĩ Earl đã nói với tôi rằng anh ta đang bị ốm nặng, và anh đã đến. Vậy thì, nếu anh không thể đứng lâu, hãy để người nào đó lấy cho anh ấy một cái ghế ở trên đó. Hay là, một số trong họ—một số trong họ đứng lên và cho anh ấy một chỗ ngồi ngay cạnh đó, điều đó sẽ tốt, vì anh bị đau rất, rất nặng. Chao ôi! Anh ấy sụt khoảng một trăm cân, hoặc nhiều hơn nữa. Và—và anh ấy—anh ấy đau rất, rất nặng. Vậy thì cứ để anh ấy ngồi ở đó. Bắt đầu cảm ơn Ngài, ở đó, anh ơi.

225 Bây giờ hãy để tôi nhìn xuống. Này, Earl vừa đang đứng với anh ấy. Bây giờ, người này, đang đứng ngay sau đây, đang nhìn tôi, từ trên La—LaGrange, Kentucky. Tôi không biết tên anh ta, nhưng tôi—tôi—tôi biết anh. Và đó là Anh và Chị Kidd ở đó. Tôi biết họ. Và chị này, đúng...Đó có phải là Chị Rook không? Hay là... [Anh Neville nói, “Chị Hardy.” Một chị nói, “Tôi là Chị Taylor...?... với Hattie.”—Bt.] Với phụ nữ này ở đây, đến từ Sellersburg, tôi nghĩ, người đó bị mù. Đúng thế không? Được rồi.

226 Tôi nghĩ đó là về tất cả, trong hàng đó, mà tôi thật sự biết. Ồ, vâng, đây là người bạn tốt của tôi, Busty Rogers, ở đây, đến từ dưới Milltown. Và dọc theo hàng này, tôi đoán những người còn lại là những người lạ đối với tôi. Bây giờ, đó là trước mặt Chúa, theo như tôi biết, họ là những người lạ đối với tôi.

227 Bây giờ hãy để tôi nhìn trong cử tọa. Bây giờ, các bạn—các bạn là những người lạ đối với tôi, mà bị đau, hãy giơ tay lên, và, các bạn biết, có các bạn có yêu cầu trong lòng. Hãy giơ tay lên, dù các bạn ở bất cứ nơi nào. Mà biết tôi...Được rồi. Tốt. Đó chỉ là toàn bộ, xung quanh, gần như mọi nơi.

228 Bây giờ, bây giờ, sẽ không tổn thương cho các bạn, cứ chờ đợi một hay hai lát nữa. Tôi muốn hỏi các bạn một câu hỏi quan trọng. Tốt hơn tôi đứng đằng sau đây, để các bạn có thể nghe tôi. Tôi chỉ muốn hỏi các bạn đôi điều. Vậy thì, những Sứ điệp này mà tôi đang giảng, các bạn có tin chúng là Lễ thật không? [Hội chúng đáp lại, “A-men.”—Bt.] Các bạn, chắc chắn, các bạn sẽ không đến đây nếu nó không phải.

229 Vậy thì, Đức Chúa Trời sẽ làm điều gì đó giống như thế mà không đưa cho tôi một khái niệm nào đó về những gì tôi đang làm chẳng? Ngài chắc chắn sẽ không. Dĩ nhiên, Ngài sẽ không. Bây giờ, nếu Ngài đã làm điều đó...

230 Bây giờ, tôi đang tuyên bố rằng Chúa Jêsus Christ không thay đổi. Cái chết của Ngài đã không thay đổi Ngài; nó làm vinh hiển Ngài. Và Ngài đã sống lại, vào ngày thứ ba, và thăng thiên lên Cao. Và Ngài đã ban trở lại Đức Thánh Linh, mà là Đức Chúa Trời, là Đức Thánh Linh mà đã ở trên Ngài. Hết thấy anh chị em tin điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và Chúa Jêsus, khi Ngài đến thế gian ở đây, Ngài phán, “Những việc mà Ta làm, các người cũng sẽ làm. Còn ít lâu, và *thế gian* sẽ không nhìn thấy Ta nữa.” Đó là một trật tự của thế gian, anh em biết, chỉ giáo hội không tin và tất cả. “Họ sẽ không thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ thấy Ta.” “Các người,” đó là Hội thánh, tín hữu. “Vì Ta...” “Ta” là đại từ nhân xưng. “Ta sẽ ở với các người luôn, thậm chí ở trong các người, cho đến tận thế.” Và tiếng Hi Lạp đó là *consummation*, có nghĩa là, “tận thế.” “Ở cùng các người cho đến tận thế. Và những công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” Đó là Lễ thật không? [“A-men.”]

231 Bây giờ, chúng ta có những tín đồ Báp-tít, Giám Lý, Tin Lành, và Công giáo, và—và thậm chí cả Do Thái giáo, đang ngồi ở đây sáng nay. Và chúng ta có Hội Thánh của Đức Chúa Trời, Na-xa-ren, Hành Hương Thánh, Chứng nhân Giê-hô-va, tất cả họ đại diện những giáo phái khác nhau. Tôi đang nhìn xung quanh, nhìn vào họ. Những tín đồ Giám Lý, Lutheran, Ngũ Tuần, tất cả các loại khác, khi tôi nhìn chung quanh, thấy những người mà tôi biết. Và tất cả họ là những vị khách viếng thăm từ ngoài

thành phố chúng ta. Đền tạm Branham là một nơi rất nhỏ, ở đây trong—trong thành phố này, nhưng nó hình thành từ thế gian.

232 Bây giờ, chúng ta hãy lấy điều này, và suy nghĩ thật kỹ, suy gẫm, học hỏi, thật cung kính, và hỏi vấn đề này. Thế thì, nếu Ngài không chết, thì thái độ của Ngài đối với anh chị em và đối với người bệnh sẽ thật giống ngày hôm nay như đã có ngày hôm qua. Rồi thái độ của Ngài ngày hôm qua ra sao? Đây, “Ta có thể, nếu các người tin.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Nếu các người tin.”

233 Người đàn ông nói, “Lạy Chúa, xin thương xót chúng con.” Nói, “Con trai của con bị quỷ ám. Con đã mang nó đến các môn đồ của Ngài, và họ đang la ré và hò hét, và mọi thứ.”

234 Ngài phán, “Ta có thể, nếu người tin. Nếu người tin, Ta có thể.”

235 Bây giờ để ý. Chúa Jêsus đã làm như thế nào? Ngài đã là gì, hôm qua? Ngài đã chăm sóc như thế nào? Bây giờ, đây là đối với người xa lạ lúc này, tôi đang nói về. Chúng ta hãy xem Ngài đã là gì, ngày hôm qua. Tôi chỉ làm mất khoảng ba phút, chúng ta sẽ trích dẫn, hai chỗ nhỏ.

236 Khi chức vụ của Ngài bắt đầu trước tiên, có một người đàn ông tên là Anh-rê, một người đánh cá, được cải đạo, tin nơi Ngài, và đi và kiếm em trai mình, tên là Si-môn. Anh em còn nhớ điều đó chứ? Ông dẫn người đến với Chúa Jêsus. Ông là một người đánh cá thất học, thậm chí không thể ký tên của chính mình. Và ông đến trước Chúa Jêsus. Và Chúa Jêsus nhìn ông, và nói, “Tên người là Si-môn. Người là con trai của Giô-na.”

237 Bao nhiêu người biết đó là lời Kinh Thánh? Họ biết đó là Đấng Mê-si, bởi vì Ngài là...Đức Chúa Trời đã hứa. Môi-se đã hứa, rằng, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ là một Tiên tri. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tiên tri-Mê-si. Và Ngài nhìn, và Ngài phán, “Tên người là Si-môn.” Và phán, “Cha người tên là Giô-na.” Và ông biết đó là Đấng Mê-si.

238 Người đàn bà bên giếng, đó là đất nước của dân tộc khác. Bây giờ, chỉ có người Do Thái và Sa-ma-ri tin nhận Ngài. Các dân Ngoại, chúng ta chưa đến, nhóm Ru-tơ. Bây giờ, người nữ

ở bên giếng, là một người Sa-ma-ri, bà đến để lấy nước. Chúa Jêsus phán, “Hãy cho Ta uống.” Ngài đã làm gì? Trò chuyện với bà, thật giống như tôi có thể nói với người nào đó ở ngoài đó trong khán thính giả. Phán, “Hãy cho Ta uống.” Họ chưa bao giờ gặp nhau trước đó.

239 Và bà nói, “Tại sao, đó không phải là thói thường, chúng ta có sự phân biệt chủng tộc ở đây.” Giống như thường có ở miền Nam, với những anh em da màu và vân vân, nhưng họ không còn điều đó nữa. Tạ ơn Đức Chúa Trời, vì điều đó. Vì thế Ngài phán... “Chúng ta có sự phân biệt chủng tộc ở đây. Tại sao, đó không phải là một thói thường đối với Ngài. Ngài là người Do Thái.” Chúa Jêsus là người Do Thái. Bà là người Sa-ma-ri. Nói, “Thật không phải theo thói thường cho—cho Ngài xin nước tôi, một người đàn bà Sa-ma-ri, như vậy.”

240 Ngài phán, “Nhưng, hỡi người đàn bà, nếu người biết người đang nói với Ai, thì chắc người sẽ xin Ta cho uống.”

241 Điều đó khiến người đàn bà xinh đẹp đó dừng lại. Và bà ngược lên và nói, “Ồ, Ngài không có gì mức nước. Giếng thì sâu.”

242 Ngài phán, “Nước mà Ta ban cho là Sự sống đời đời.”

243 Và cuối cùng Ngài tìm thấy nan đề của bà là gì. Bao nhiêu người biết, những người lạ, biết nan đề của bà ta là gì? Bà ta có năm đời chồng. Vì vậy Ngài đã phán gì với bà? Ngài phán, “Hãy đi, gọi chồng người rồi trở lại đây.”

244 Bà nhìn Ngài. Bà nói, “Tôi không có chồng.”

245 Ngài đáp, “Người nói phải, bởi vì người đã có năm đời chồng, còn người mà người hiện đang sống với bây giờ chẳng phải là chồng người.”

246 Bà đáp, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ, chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đến,” (Đó là Chúa Jêsus.) “khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng tôi những điều này, bởi vì chúng tôi biết Ngài sẽ là Đấng Tiên Tri. Chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ làm điều này. Nhưng Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Ta là Đấng đó.”

247 Và thế là, bà liền chạy vào thành và nói, “Hãy đến, xem một Người, Đấng đã bảo với tôi mọi việc tôi đã làm: Chẳng phải Đây chính là Đấng Mê-si sao?”

248 Nếu đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si ngày hôm qua, thì ngày hôm nay Ngài cũng như vậy, nó là điều không hề thay đổi ngày hôm nay. Bây giờ, quý vị những người lạ tin điều đó không? Vậy thì, điều đó dành cho các bạn trong hàng ở đây.

249 Bây giờ, với họ ở ngoài kia, chỉ một lời Kinh Thánh, để cho các bạn sẽ có điều gì đó để nắm vững. Bao nhiêu người tin rằng Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm lúc này, mà có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta? Tất cả chúng ta...[Băng trống—Bt.]...?...

Lạy Cha trên Trời, Đấng biết con, biết, theo như con biết, con chưa hề thấy người đàn ông này. Vậy thì anh ấy có thể đã thấy con và con có thể đã thấy anh, nhưng nếu như điều đó có con không biết gì về nó. Bởi vì, con đã ở trên thế gian, nhiều lần, cầu nguyện cho người đau và các thứ, và con—con có thể đã gặp anh ấy ở đâu đó, hay đã thấy anh ấy, hay điều gì đó, con không biết. Nhưng dù sao đi nữa, con—con không biết gì về anh ấy. Điều đó đúng. Đúng thế không, thưa anh? Thật sự dân sự sẽ biết vậy. Thấy không? Được rồi. Bây giờ, người đàn ông đang đứng đây vì trường hợp nào đó. Vậy thì người mà là thợ săn đó ở đâu, Efferson, hay là, từng-...Được rồi. Tôi chỉ muốn anh ấy thấy nó. Đó là đâu, Busty Rogers ở đâu? Cứ đứng ở đằng kia. Bây giờ ở đây, bây giờ Busty, anh biết tôi. Ông Efferson, ông biết (Đúng thế không? Efferson? Vâng.), ông biết tôi, chúng tôi đã đi săn với nhau ở trên Colorado, tôi là—tôi là một người. [Băng trống—Bt.]

250 ...Người đang chịu đựng một bệnh thần kinh. Đó là nan đề của anh ấy; gây cho anh một chứng tiền liệt (Đúng thế.), thức dậy vào ban đêm, và vân vân. Anh đến từ Ohio. Và anh đi nhà thờ của Anh Sullivan hoặc đi ở đó. Tôi thấy Anh Sullivan đang đứng ở đây. Anh đến với Kidds; đó là người anh đi cùng. Đúng thế. Được rồi, vào lúc này anh cảm thấy khác hiện giờ. Nó đã ra khỏi anh. Bây giờ, anh có thể về nhà; đức tin của anh làm anh khỏe mạnh. Bây giờ, xin Chúa ban phước cho anh.

Bây giờ anh tin chứ?

251 Vậy thì tôi không biết anh, thưa anh. Gương mặt anh trông quen thuộc với tôi, nhưng bây giờ, theo như tôi biết anh, Đức Chúa Trời trên Trời biết, tôi không biết gì về anh. Tôi không biết điều gì không ổn với anh. Tôi sẽ không có cách nào biết điều gì không ổn với anh. Anh chỉ là người đang đứng ở đó. Và anh có một thẻ cầu nguyện, trên...nó có một số trên đó. Và anh chỉ... Chàng trai đưa thẻ đó cho anh, và anh vừa được gọi vào hàng cầu nguyện ở đây.

252 Bây giờ, cứ nhìn nó đang phát lộ ra thế nào. Anh em thấy, chỉ một lát thôi, điều đó khó hơn, điều đó đã làm nhiều hơn đối với tôi, một lần đó, hơn tất cả thời gian tôi đã giảng sáng này. Điều gì đó đang đi ra. Hiểu không? Điều gì đó đang đi ra.

253 Anh bạn trẻ, anh thực ra không ở đây vì chính anh. Bạn ở đây vì một người khác, và đó là một—một đứa trẻ. Và đứa trẻ không ở đây; nó ở trong miền quê hoàn toàn: Kansas. Có một số loại cơn giống như chứng động kinh. Chứng động kinh là những gì nó có, có sự tối tăm ở trên đứa trẻ.

254 Anh có một mối quan hệ nào đó, hoặc, anh là...tới Strickers. Tất cả các anh đã không cưới các chị, hoặc điều gì tương tự như thế chứ? Đúng thế. Anh tin không? Thế thì nó sẽ không bị bệnh động kinh này nữa, nếu anh tin bằng cả tấm lòng. Khi anh đã tin, điều đó đến với đứa trẻ như vậy. Hãy đi bây giờ và đừng nghi ngờ điều đó.

Bây giờ quý vị tin hết lòng chứ? Hết thủy mọi người? Hãy cầu nguyện cho người nào đó. Cầu nguyện và để Chúa nhậm lời.

255 Người phụ nữ đang ngồi đó, đang cầu nguyện cho người cô đó, bị bệnh ung thư; ở dưới đó. Chị tin bằng tất cả tấm lòng, phía sau đó, phải không? Tôi không biết chị. Tôi chưa từng nhìn thấy chị trong đời tôi. Nhưng khi chị nghe tôi nói với người đàn ông đó về điều gì đó mà anh ta đang nghĩ, về người bà con, điều đó đến với chị. Bây giờ, chị tin bằng cả tấm lòng không?

256 Bây giờ, chị ấy đã chạm vào cái gì? Tôi muốn vài người trong số anh em, nói cho tôi biết người nữ này đã chạm vào cái gì. Chị ấy ở cách xa tôi hơn sáu thước chị ấy không hề chạm đến tôi, nhưng chị ấy đã chạm đến Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đó. Anh

thấy không, Busty? Ông thấy không, thưa ông? Chị ấy đã rờ đến Đấng Christ. Đấng Christ đến gần và nói cho tôi biết những gì chị đang muốn, bây giờ chị có được điều mình cầu xin.

Một người đàn bà, tôi không biết người đàn bà này. Chị là người lạ với tôi. Đúng thế không? Chúng ta là người lạ. Tôi chưa hề gặp chị trong đời như tôi biết, nhưng Đức Chúa Trời biết chị. Nếu Đức Chúa Trời có thể bảo cho tôi biết điều gì đó về chị giống như Ngài đã làm với người đàn bà bên giếng, bày tỏ điều gì đó trong lòng chị, chị sẽ tin nhận điều đó, và tin rằng đó không thể là tôi, như là một người, nói cho chị biết điều đó, đó là—đó là Đức Chúa Trời chứ? Chị sẽ tin điều đó chứ?

²⁵⁷ (Bây giờ, đây là hai người này, hoặc đây là bao nhiêu? Chúng ta đã có ba người rồi phải không? Hai? Hai? Được rồi. Được rồi.)

²⁵⁸ Người nữ này bị bóng sự chết bao phủ. Có một bóng tối trùm lên chị, chị bị ung thư. Đúng vậy. Bác sĩ bảo chị rằng nó là ung thư tuyến bạch huyết. Đúng thế, hãy giơ tay lên. Chị từ xa đến đây: Iowa. Chị tin không? Chị có một, hoặc là con trai, hay, nó là cháu nội, và có điều gì đó không ổn ở mắt nó, và chị đang cầu nguyện cho nó. Chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói với tôi chị là ai không? Bà McKee, thế thì hãy về nhà, và được khỏe mạnh. Chúa Jêsus Christ chữa lành chị.

Bây giờ chị tin hết lòng không? Tôi chưa hề thấy người đàn bà này trong đời. Đó là gì?

²⁵⁹ Chờ một lát. Hãy tôn kính, một lát. Tôi đang nhìn thẳng vào một bà da màu ngồi phía sau đây; và Ánh sáng đó, mà anh em nhìn thấy trên bức tranh đó, đang treo trên người đàn bà đó đang ngồi ở đằng sau đó. Hãy tin tôi là một tiên tri của Ngài, thưa chị. Chị đang cầu nguyện cho chồng chị ở giai đoạn sắp chết trong Bệnh viện Veterans; đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy tin bằng tất cả tấm lòng của chị bây giờ; anh ấy sẽ khỏe mạnh.

Chị ấy đã đụng chạm vào cái gì? Có một người đàn bà, một người đàn bà da màu, một người đàn ông da trắng, giống như người đàn bà bên giếng. Chị ấy đã chạm điều gì? Cũng Chúa Jêsus ấy. Còn chị không phải là người đàn bà đó, người đàn bà da màu, hay, người đàn bà Sa-ma-ri; chị là một người đàn bà

khác. Tôi không phải là Chúa Jêsus, cùng con người đó; tôi là một người khác. Nhưng chị là người tin vào Đức Chúa Jêsus Christ, giống như người đàn bà ấy; và tôi là một người tin và đầy tớ Ngài, và đồng một Thánh Linh đang làm việc trong ngày này. Đấng Christ không chết, Ngài sống. Tôi chưa hề thấy chị ấy hay biết chị ấy trong đời. Vậy thì, chị thấy, chị không phải có thể cầu nguyện để được ở đây. Chị chỉ có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đúng thế không?

²⁶⁰ Bây giờ tôi biết người đàn bà đó ở đấy, nhưng tôi biết điều chị ấy đang cầu nguyện cho: cháu gái đó. Chị tin điều đó (ở dưới miền nam), nếu chị tin hết lòng, cô ấy sẽ được khỏe mạnh.

Còn anh thế nào? Chúng ta là người lạ với nhau. Anh chỉ là một thanh niên. Tôi chưa hề gặp anh trong đời. Anh tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết anh bệnh gì không? Nếu Ngài muốn, điều đó sẽ giúp ích cho anh chứ? Tất nhiên.

Bây giờ, cứ, anh cứ tiếp tục tin ở ngoài đó. Hiểu không?

²⁶¹ Bệnh ở cổ anh. Anh đã bị tai nạn xe hơi. Anh từ trên miền bắc xuống. Anh ở gần Bedford, Indiana. Điều đó đúng. Đúng chứ? Thế thì anh—anh tin cái cổ anh sẽ ổn chứ? Như anh tin, sẽ được như vậy. Hãy về nhà và dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời. Được chữa lành.

Ông thế nào, thưa ông? Ông tin Đức Chúa Trời có thể tỏ cho tôi biết ông bị bệnh gì không? Ông bị đau một—một bệnh thần kinh; nó gây cho ông bị bệnh đường ruột, ruột kết, bệnh đường ruột. Ông thật ra từ California đến. Đúng thế. Ông tin Đức Chúa Trời biết ông là ai chứ? Ông Murray? Được rồi, nó đã hết giờ này. Hãy về nhà; tin Ngài bằng cả tấm lòng.

Chúng ta là người lạ với nhau phải không? Tôi không biết ông, và Đức Chúa Trời...Tôi không biết ông và ông không biết tôi. Chúng ta là người lạ, đúng không? Nếu Đức Chúa Trời bày tỏ cho tôi điều gì về ông, ông sẽ tin tôi là tiên tri Ngài không?

Những người còn lại quý vị tin không? Tôi thì...Tôi đang yếu đi, thật sự yếu đi giờ này, đây. Cứ tin bây giờ. Tôi chỉ...Sự xúc dầu đang ở đây. Quý vị biết điều đó, phải không? Quý vị—quý vị ý thức rằng điều đó—điều đó ở đây, đây. Đức Thánh Linh ở đây

giờ này nếu quý vị có thể chỉ...Tôi đang rất yếu đến nỗi hầu như tôi không thể thấy quý vị ở ngoài kia nữa. Hiểu không? Quý vị... Nếu một trường hợp đã làm Chúa Jêsus yếu đi, thì điều gì sẽ xảy ra với bảy hay tám, mười trường hợp, chúng ta có, ở đây, qua cử tọa? Năm hay sáu hay bảy người ngoài đây trên bục giảng với ba, hay bốn, hay năm người, ở ngoài kia. Hiểu không? Nó khiến tôi đến chỗ hầu như tôi không thể thấy được nữa. Trông giống như cả đám đông cứ đang mờ nhạt giống như sữa. Nếu quý vị chỉ nhận biết đó là sự dày đặc của Đức Thánh Linh đang vận hành. Đó là Ánh Sáng ấy, ở đó, đang ấp ủ trên tòa nhà. Đấy, Nó đấy, Ngài đang mang quý vị vào trong một đám, vào một nơi.

Bây giờ, là người đàn bà này đang đứng đây, với quý vị trong hàng người xin cầu nguyện chữa lành giờ này: Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ (Đây này, tôi giơ tay lên, tôi chưa hề thấy người đàn bà này, không biết gì về bà ấy.), nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ chính xác, để cho, những gì bà đã làm, hay bà là gì, hoặc, ồ, điều gì khác về bà, thế thì, hết thấy bà sẽ tin, rằng đó là, Đức Chúa Trời làm điều đó không? Bà sẽ tin chứ? Và bà có thể—bà có thể tin nhận chứ? Bà sẽ tin rằng mình sẽ sống bây giờ không? Bà có thể... Dĩ nhiên tôi biết bệnh của bà, tôi biết bệnh của bà, của bà, nó không che giấu. Bà hiểu không? Đức Chúa Trời bày tỏ những việc đó, nhưng nếu bà chỉ tin.

Bây giờ, tôi sẽ đi qua và đặt tay trên bà vì tôi đang trở nên thật, thật yếu đi. Và tôi biết trong giây lát nữa, ồ, tôi—tôi không thể thấy được nữa, đấy.

²⁶² Vậy thì, bà tin hết lòng. Bây giờ nên nhớ, không phải tôi. Ai cũng biết điều đó. Chính là Đức Thánh Linh. Ừ-m. Bây giờ, nếu như tôi có thể nắm được linh của người đàn bà. Điều đó cũng giống như Chúa Jêsus đã làm. Cố nắm bắt linh của bà ấy, Ngài phán, “Hãy cho Ta uống.”

Đây là một người đàn ông và một người đàn bà, giống như đã xảy ra ở đó. Vậy thì, chị là người đàn bà trẻ, trẻ hơn tôi nhiều. Bây giờ, có lẽ, có thể người đàn bà này trẻ hơn Chúa Jêsus. Ngài khoảng ba mươi ba tuổi; và có lẽ người đàn bà đó chỉ mười tám hay hai mươi, chỉ một thiếu nữ. Và nàng—nàng—nàng hầu như

không biết nói gì nhưng khi Ngài trò chuyện với nàng Ngài phán, “Hãy cho Ta uống.”

Bấy giờ Cha đã sai Ngài đến xứ Sa-ma-ri. Ngài đang trên đường của Ngài tới thành Giê-ri-cô, nhưng Ngài đi quanh qua xứ Sa-ma-ri; xứ đó ở trên núi. Tại sao Ngài làm thế? Ngài phán Ngài cần đi qua. Cha đã sai Ngài đến đó. Ồ, Ngài chỉ đến và ngồi xuống, rồi sai các môn đồ đi vào thành mua cái gì đó để ăn. Và người thiếu nữ trẻ đẹp này đi ra múc nước, và Cha chắc phải đã phán, “Ta đang kêu gọi nàng.”

Ngài phán, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.” Và cuộc trò chuyện bắt đầu. Bây giờ, sự việc giống như vậy ở đây.

Chị đã đặt tay trên áo khoác của tôi phải không? Một trong số quý vị? Không thưa ông. Đức Chúa Trời trên Trời biết Người nào đó chạm đến tôi vậy, khi...Tôi nghĩ đó là Billy bảo tôi ra đi. Thấy đó. Tôi—tôi—bàn tay tôi, Đức Chúa Trời biết điều đó là thật. Người nào đó đã chạm đến tôi giống như thế và tôi nghĩ đó là Billy đang nói với tôi, “Chuẩn bị đi.” Thấy đó, tôi—khi anh em có giống như thế này, anh em hầu như không biết, anh em không biết khi nào để dừng lại hay điều gì để làm. Anh em hiểu không? Anh em hầu như mất tự chủ. Tôi đã đang nói về điều gì? Người đàn bà bên giếng.

Và rồi sau đó Ngài tìm thấy nan đề của người đàn bà ở đâu, và Ngài phán, “Hãy đi, kiếm chồng người.”

Nàng thưa, “Tôi không có chồng.” Và Ngài phán với nàng, bảo nàng đã có năm đời chồng.

Lúc ấy nàng thưa, “Tôi nhận biết rằng Ngài là đấng tiên tri. Tôi biết khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ bảo chúng tôi những điều này.”

Vậy thì điều đó cũng giống như Đấng Mê-si ấy ngày hôm nay, nếu tôi có thể nói với anh chị em điều gì đó, điều gì đó mà sai không? Nếu Đức Chúa Trời không giúp chị, chị sẽ chết. Chị bị ung thư. Bây giờ, chị tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết bệnh ung thư ở đâu không? Nó ở trong tử cung. Chị tin Đức Chúa Trời biết chị là ai không? Chị tin Đức Chúa Trời biết chị từ đâu đến không? Chị từ Illinois đến. Chị là—chị là Cô Johnson. Hãy

trở về và sống. Đức Chúa Jêsus Christ chữa lành chị. Chị tin hết lòng không? Cứ...Để cho chị ấy sống?...Đó là lý do tôi đã bảo chị sống.

Lạy Cha trên Trời, trong Danh Chúa Jêsus, con đặt tay trên người đàn bà giờ này; sự xúc dầu của Đức Thánh Linh ở đây. Xin chữa lành chị ấy, Chúa ôi, trong Danh Chúa Cứu Thế, Jêsus.

Lạy Đức Chúa Trời kính yêu, trên anh em yêu quý của chúng con, người mà Chúa đã cứu sống anh trước đó, vào tháng Tám, Ôi Đức Chúa Trời đầy thương xót, xin đến với anh giờ này, trong khi Đức Thánh Linh đang xúc dầu cho tấm lòng chúng con. Con biết sự thử nghiệm của anh em con. Xin chữa lành anh, Chúa ôi, và cho anh khỏe mạnh...?...

Anh bị đau tim, anh bị bệnh tiểu đường; tôi biết anh đang đau, mặc dù, đó là...?...

Lạy Cha Thiên thượng, người đàn ông này là...?...anh ấy phải tìm thấy Ngài nếu không thì chết. Anh ấy muốn đi vào bệnh viện...?...Xin tha thứ tội lỗi anh và chữa lành thân thể anh trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ xin cho anh ấy sống. Đi về nhà, đi.

Được rồi, đây, hết thầy anh mang anh em này về nhà.

Lạy Đức Chúa Trời tôn quý của chúng con, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, con đặt tay trên chị ấy trong khi sự xúc dầu của Đức Thánh Linh ở gần. Xin cho dân sự nhận biết điều đó. Xin cho chị ấy được lành.

Lạy Đức Chúa Trời là Cha, khi con đặt tay (bàn tay con, thân thể hư nát, không xứng đáng của con, hư nát và xấu xa; nhưng Đức Thánh Linh ở trên con giờ này), cầu xin quyền năng mà có thể phân biệt ý tưởng trong tấm lòng săn sóc cho người đàn bà này và chữa lành cho thân thể bà, trong Danh Chúa Jêsus.

Lạy Chúa kính yêu, Ngài biết anh em con và tình trạng của anh ấy, biết rằng sự trở ngại về việc nói này...[Băng trống—Bt.]

Ôi Đức Chúa Trời, về người trai trẻ này, đang đấu tranh mạnh mẽ vì đức tin, đang đứng trong sự Hiện diện của Giê-hô-va Di-rê, Cửa Lễ sẵn sẵn của Chúa, cầu xin quyền năng đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ mồ mả, chạm vào anh ấy ngay bây giờ. Ban

cho anh niềm khao khát trong tấm lòng, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁶³ Lạy Chúa Jêsus, con đặt tay trên chị con. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho đôi mắt ấy được khỏe mạnh. Xin cho bệnh tật của chị—của chị biến mất khỏi thân thể chị, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁶⁴ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, vì Chị Kidd thân yêu của con, con cầu xin để Cha sẽ đắc thắng trong chị ấy, và ban cho sức mạnh cho chị trong tuổi già giống như Ngài đã làm với Na-ô-mi. Chúa ôi, nguyện xin chị vẫn được dùng vì sự Vinh hiển của Ngài. Xin nhậm lời, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

²⁶⁵ Rồi với Anh Kidd, Chúa ôi, cái chết đã tấn công anh, nhưng Sự Sống mang anh trở lại. Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin Ngài sẽ giữ anh mạnh khỏe. Anh ấy vượt qua được số phận. Nhưng Ngài là Đức Chúa Trời, và Ngài sẽ làm điều này vì sự vinh hiển Ngài như Ngài đã hứa với con trong bệnh viện. Giờ này, xin ban cho anh ấy sức mạnh để làm chứng. Nguyện xin lời chứng của anh ấy vang ra khắp tiểu bang Ohio, xuyên khắp thế giới. [Băng trống—Bt.]

Chúa Jêsus đó chữa lành tôi bây giờ.

Tôi sẽ nhận lấy Ngài ở Lời Ngài...

ĐÃNG CỨU CHUỘC SẴN NGHIỆP VIE60-1002

(The Kinsman Redeemer)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 2 tháng Mười, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org